

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za društvena pitanja

Godina I. - Broj 7

izlazi subotom

Zagreb, 19. travnja 2008.

Sadržaj:

- 2.....Razgovor
- 6.....Uz razgovor
- 7.....Zgodopis
- 12..... injenice
- 13..... injenice
- 23.....Haag
- 25.....Hrvatski jezik
- 27.....Podlistak
- 31.....Roman
- 34.....Ispovjednikov kutak
- 35.....Kola i
- 36..... itateljji
- 39.....Potpora

Razgovor

Predsjednik: Druže poru nije, uvedite optužene Miloša Ljubu i Vrbana Antuna. Publiku molim da ostane na svojim mjestima.

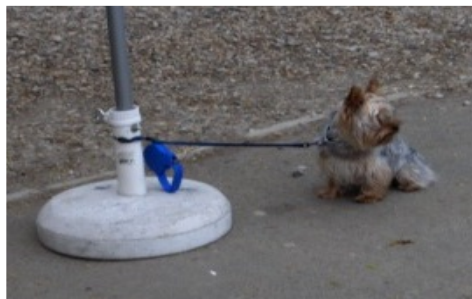
Nastavlja se glavna rasprava protiv optuženih Miloša Ljube i družine zbog krivih djela po zakonu o krivim djelima protiv naroda i države.

Stranica 2

Potpورا

Sadržaj plakata je vrlo uljudbeno sročeno i na hrvatskome jeziku napisan. es-titati nekome njegov roendan ili roendan utemeljenja njegove Domovine i uz to ga još pozvati na Svetu misu, upriličenu za takvu prigodu, smatram to uljudbenom gestom ...

Stranica 6

HRVATSKI POTOMCI BOGA JANUSA

Wikipedija navodi:

„Janus (lat. ianua vrata) rimski je bog vremena, po etka i ulaska u radove. Ima glavu sa dva lica. Jedno je mladena ko, a drugo stara ko i okrenuta su na razliite strane. Simbol je nestalnosti i dvolnosti.“

Neobi an bog, ali i stado koje ga prati. Istodobno da i ne, je i nije, postoji i ne postoji, ho u i ne u, može i ne može, ukradi i ostani pošten, prepisi i budi autor, obe avam i ništa od toga, itd. Prema potrebi i zavisno od okolnosti. I ljudi. Osobito, kad su viši interesi ili odabrane osobe u pitanju.

Zakoni. Primjenjuju se i ne primjenjuju. Kako kad i kako gdje. Za koga i protiv koga. Svakodneвно i bez crvenila na licu.

Hrvatski general Ante Gotovina u Haagu je. Bilo je i obe anja da se tamo nikako ne e na i. ak i govora na splitskoj rivi. Onda se javio bog Janus i rekao da je u to doba tako bilo, a sada je drugo vrijeme. Novi ljudi i promijenjeni ciljevi.

Predsjednik SAD George W. Bush kratko borave i u Hrvatskoj uspio je ipak Stjepanu Mesiuru re i: „Mu i Vas korupcija? Zbilja? Zatvorite nekoliko vode-

ih ljudi iz vode e stranke i problem e biti riješen. Ne ete ništa naškoditi demokraciji.“ Nakon toga javio se poznati HDZ-ov filozof Ivan Jarnjak i s visoka prozborio: „Dobro govori predsjednik Bush. Ali, takvih nema u HDZ, iako je to sada vode a stranka. Možda jednom tako i ne bude. E, tada e po Bushovu receptu trebati loviti korupcionaše. Do onda treba se strpiti. Istina mi mislimo trajno ostati na vlasti.“

Ili Fond hrvatskih branitelja. Ministrica Jadranka Kosor savjetuje braniteljima da ne prodaju svoje udjele. Kao ostat e bez dividende. I odmah po ne dijeliti tu basnoslovnu dividendu. Svakom branitelju, u prosjeku, a to zna i nekima i manje, po 25 USD godišnje. Što li e s tim bogatstvom? Da, strane su banke pri ruci. Ho e na taj na in postaje ne e, a braniteljski udjeli opet odoše u džepove odabranih. Za male pare.

Sve sam hrvatski Janus do Janusa. Nakotilo ih se dosta. I previše. Skoro, pa se od njih ništa drugo niti ne vidi.

Nego, da mi malo zaboravimo na to božje podrijetlo naših janusovaca, pa se dohvatimo kandžije ...

ANTE VRBAN (1)

(Roman ironije: „Hrvatski jazavac pred sudom“)

fra Martin Planini

Predsjednik: Druže poru ni e, uvedite optužene Miloša Ljubu i Vrbana Antuna. Publiku molim da ostane na svojim mjestima.

Nastavlja se glavna rasprava protiv optuženih Miloša Ljube i družine zbog krivi nih djela po zakonu o krivi nim djelima protiv naroda i države.

U Tinim rukama

Optuženi Vrban Ante neka iza e pred mikrofon. Možete sjesti. (optuženi Vrban prilazi mikrofonu i naklanja se predsjedniku su da.)

• Predsjednik: Optuženi Vrban! Da li ste razumjeli optužnicu?

• Optuženi Vrban: Jesam.

• Predsjednik: Da li se osje ate krivim?

• Optuženi Vrban : Osje am se krivim¹.

• Predsjednik: Što ste vi, optuženi Vrban. bili na po etku rata?

• Optuženi Vrban: Ja sam do po etka rata bio seljak i opskrbljivao sam planinarski dom na Velebitu.

• Predsjednik: Što ste radili u a su okupacije, u asu ulaska Nijemaca i Talijana u našu zemlju?

• Optuženi Vrban: Kad je bila jugoslavenska mobilizacija, povukao sam se u šumu s par stotina ljudi, a kad je proglašena nezavisna država Hrvatska pošao sam u Karlobag, gdje sam preuzimao vlast.

sam u Karlobag iz šume, a kad su došli poglavnik i drugi, poslali su me u Oštarije. Zadržao sam se kod ku e do 27. travnja 1941. i onda sam otišao u vojsku². Dobrovoljno sam se javio u ustaše.

• Predsjednik: Što je bilo dalje?

• Optuženi Vrban: Na Oštarijama sam ostao nekoliko dana, a kad je došao Luburi bila je u Oštarijama likvidacija šest stotina ljudi i kao svi ostali tako sam i ja ubijao. Bilo je likvidirano oko 600 Židova.

• Predsjednik: Vi ste bili prisutni?

• Optuženi Vrban: Jesam.

• Predsjednik: Vi ste ubijali?

• Optuženi Vrban: Jesam

• Predsjednik: Na koji na in ste ubijali?

• Optuženi Vrban: Ubijali smo i puškama, i koljem, i noževima, na sve na ine. Ve inom su ubijali seljaci. To je takav val da su svi seljaci ubijali.

• Predsjednik: Seljaci-ustaše?

• Optuženi Vrban: Bili su civili.

• Predsjednik: Ali su postali ustaše?

• Optuženi Vrban: Bili su i ustaše, bila je ustaška tre a satnija.

• Predsjednik: Vi ste bili me u ustašama?

• Optuženi Vrban: Jesam.

• Predsjednik: Da li ste ranije kao zaštitar razoružavali jugoslavensku vojsku?

• Optuženi Vrban: Kad sam došao u Karlobag, jugoslavenska vojska bila je razoružana.

- Predsjednik: Opišite nam kako se vršilo klanje Židova na Velebitu?
- Optuženi Vrban: Oštarije, tamo nije bilo logora, nego je logor bio u Slanu na otoku Pagu. Kad je otišao Luburi i zapovjednik Ivan Raki. Luburi je rekao da e do i dva transporta s ljudima, koje e se pobiti na Oštarijama. Ja sam u ta dva transporta u estvovao. To je bilo oko šest sto (sic)³ Židova koji su poubijani koljem, sjekirama i noževima i pobacani u jamu.
- Predsjednik: U kojem masovnom ubijanju ste još u estvovali?
- Optuženi Vrban: U estvovao sam u masovnom ubijanju u Staroj Gradiški, ne znam to no kojega mjeseca, u zimi u sije nju ili po etkom velja e 1942. godine pobijeno je 150 Ciganki i Cigana.
- Predsjednik: Opišite nam ubijanje tih Cigana.
- Optuženi Vrban: Došli su Luburi, Sudar, Adžija, podoficiri, ne sje am se je li bio Brklja i s njima. Pobijeni su željeznim štangama. Ubijao ih je Ivan Buri.
- Predsjednik: Kako ste vršili ubijanje cigana, stoje i ili leže i?
- Optuženi Vrban: U leže em stavu. Odvodili su ih tamo do iskopane grabe i tamo ih ubijali željeznim polugama, šipkama. Tu je bio prisutan Adžija, Luburi, Brklja i⁴ i Joja Sudar. Ne mogu se to no sjetiti tko je još bio prisutan. Bilo je mnogo prisutnih.
- Predsjednik: Gdje su udarali?
- Optuženi Vrban: Iza vrata.
- Predsjednik: Da li je to bilo dovoljno da se nanese smrt?
- Optuženi Vrban: Jest gospodine, svaki je dotu en do smrti.
- Predsjednik: da li ste vidjeli sluajevе da su živi ili poluživi bacani u grobnicu?
- Optuženi Vrban: Nisam vidio. U mojoj prisutnosti nije bilo, gospodine predsjedni e.
- Tužilac Hrn evi : Je li to pop Brklja i, koji je bio tamo?
- Optuženi Vrban: On nije bio svršeni pop. Mislim da je bio student bogoslovije. Meni se i ni da nije bio svršen.
- Tužilac Hrn evi : Mislio sam da je to možda bio netko drugi.
- Predsjednik: Što ste vi nakon toga postali? Što ste vi bili za vrijeme NDH? Vi ste 28. travnja 1941. dobrovoljno stupili u ustaše.
- Optuženi Vrban: Tada sam bio u stožeru bojne na Oštarijama i nekoliko dana radio sam na platnim spiskovima. Kad se Luburi vratio iz⁵ Slana odredio je da 12 asnika ide u Jasenovac. Me u njima sam bio odre en i ja, jer sam poznavao vježbovnik hrvatskog domobranstva, pa sam vršio vježbe s ustašama u Jasenovcu. U Jasenovac sam stigao 14. kolovoza nave er. To sam radio do konca kolovoza 1941. Dok je stigla 13. bojna i bojna Juce Rukavine. Otišao sam u sastavu druge bojne u Biha.
- Predsjednik: Što je bilo dalje?
- Optuženi Vrban: Otišao sam na Bijelo Brdo na položaj, gdje je bila akcija prema Drvaru. Kad je poginuo major Weber nalazio sam se na položaju južno od Hrgana.
- Predsjednik: Što ste radili u toj akciji?
- Optuženi Vrban: S naše strane nije bilo pokolja ni hapšenja ili nešto sli no.
- Predsjednik: Što ste poslije toga postali?
- Optuženi Vrban: Poslije toga sam se vratio u Dobrljin na osiguranje rudnika Lješan. U studenom 1941. godine, ne znam to no datuma, vratio sam se u Jasenovac s itavom bojnom koja se vratila i ja sam odre en za zapovjednika grupe masona⁶ i HSS-ovaca koji su bili internirani u logoru u Staroj Gradiški, zapravo u kaznenom zavodu u Staroj Gradiški⁷.
- Predsjednik: Koliko ste bili na tom položaju?
- Optuženi Vrban: Ja sam se tu zadržao sve dok nisu raspušteni ku ama masoni, izuzev Ilije Jakovljevi a, Karla Kova evi a i još jednog profesora, ali mu se imena ne sje am. Od studenoga do konca travnja ja sam se nalazio u bolnici u Novoj Gradiški i to od 20. XI. do 5. IV., imao sam ozeblina na desnoj nozi. Za to vrijeme kod masona zastupao me je Ivan i Nikola Gagro i osobno sam ih pratio u Zagreb. Kad su raspušteni masoni, ja sam bio dodijeljen upravi logora.
- Predsjednik: Je li bilo ubijanja tih masona?
- Optuženi Vrban: Koliko ja znam, Luburi je odveo dr. Mudrini a koji se nije više vratio. Je li ubijen ili pušten to ja ne znam. Tomi⁸ je me u ovima ubio samo Karla Kova evi a, svi su ostali pušteni ku ama⁹.
- Tužilac dr. Hrn evi : - Karla Kova evi (sic), on je bio senator?
- Optuženi Vrban: Mislim senator¹⁰, ne znam sigurno što je bio. Znam da je u vladi bio¹¹.

• Predsjednik: Vi ste se zatim vratili u logor Staru Gradišku, što ste tamo postali?

• Optuženi Vrban: Postao sam član uprave i član komisije za primanje i otpremanje u logore¹².

• Predsjednik: U čemu se sastojala vaša dužnost?

• Optuženi Vrban: Moja dužnost sastojala se prvo u tome, da primam u logor i određujem sposobne za rad na razne ekonomije kao Bistrica, Pakovo, Dubrava, a drugo, dužnost mi je bila otpremiti bolesne za rad u Jasenovac¹³ za likvidaciju¹⁴. A ta likvidacija je vršena ovako: uprava logora je imala pokraj prave uprave logora još logornike, t.j. logorsku upravu od zatočenika¹⁵. Zato čenici su, t.j. vojnici koji su bili među njima, davali popis tih ljudi upravi logora. Uprava logora je slala popis Jasenovcu, a Jasenovac je izdavao naredbe za kamione za prevoženje u Jasenovac¹⁶.

• Predsjednik: Dakle, im ste vi nekoga proglasili nesposobnim za rad, on je time bio osuđen na smrt?

• Optuženi Vrban: Jest¹⁷.

• Predsjednik: Jeste li vi sami proglašavali te nesposobne?

• Optuženi Vrban: Ja sam ih odabirao po naredbu upravitelja logora, a na prijedlog ...

• Predsjednik: (prekida) Nemojte se hvatati za riječ. Vi ste birali, i time su ti ljudi bili osuđeni.

• Optuženi Vrban: To sam ja radio po naredbu.

• Sudac dr. Mežnari : Jeste li vi bili svjestan da time što proglašujete nekoga nesposobnim za rad, da ga šaljete u smrt?

• Optuženi Vrban: Jesam, bio sam svjestan da svaki takav ide u smrt.

• Predsjednik: Koliko ste bili na toj dužnosti?

• Optuženi Vrban: Sve do konca IX. mjeseca 1942.

• Predsjednik: Jeste li u isto vrijeme otpremali ljude na rad u Njemačku?

• Optuženi Vrban: Jest.

Vuk Drašković : "Nož"

• Predsjednik: Koliko?

• Optuženi Vrban: Po mojem shvaćanju oko 10.000.

• Predsjednik: Je li tu bilo i žena¹⁸?

• Optuženi Vrban: Bilo je i žena i djece, najprije su odlazile čitave porodice.

• Predsjednik: U Njemačku?

• Optuženi Vrban: Jest. Poslije toga slalo se samo sposobne muškarce i žene.

• Predsjednik: Što je bilo, ako su žene imale djecu?

• Optuženi Vrban: Poslije je bilo naredbe za oduzimanje djece.

• Predsjednik: Što ste radili s tom djecom?

• Optuženi Vrban: Kad je došao Luburi naredio je da se djeca oduzmu od majki. Ja sam izveo iz logora ženske koje su iznijele djecu. Ta djeca su određena za domove u Sisku, Zagrebu, Jaski i Ferićancima, a slabu djecu koju je odredio dr. Kunorošić tu sam ja otrovao.

Džamija s minaretima

- Predsjednik: Kako ste ih otrovali¹⁹?
- Optuženi Vrban: U jednoj sobi ja i Grubeši .
- Predsjednik: Opišite nam.
- Optuženi Vrban: Otrovali smo ih u jednoj sobi. Unijeli smo ih u sobu naver, kad su zdrava djeca otpremljena u Sisak s 20 selja kih djevojaka. Ja sam bio odredio da tu zdravu djecu prate zato enice, ali to upravitelj nije dao. Došlo je 20 djevojaka iz sela i one su ih pratile. Djeca su otpremljena autobusima do vagona, a iz Oku ana dalje vlakom. S tom zdravom djecom u Sisak išao je i Stipe Dragi , a ja sam s Grubiši em ove podušio.
- Predsjednik: Opišite kako je to bilo?
- Optuženi Vrban ²⁰: Odveli smo ih u jednu sobu. Nije bila velika, ni 4x4. Onda sam bacio plin²¹.
- Predsjednik: Kakav?
- Optuženi Vrban: Ciklon.
- Predsjednik: Koliko je moglo biti te djece?
- Optuženi Vrban: Ovo ne govorim sada za obranu jer sam svjestan svojih djela, nego govorim kako je bilo: djece je otrovano samo 63.²² (Žagor u dvorani)²³
- Predsjednik: To je jednom prilikom, a je li bilo kasnije trovanja djece?
- Optuženi Vrban: G. predsjedni e, trovanja nije bilo nego samo jedanputa.
- Predsjednik: Koliko su mogla imati najmla a djeca?
- Optuženi Vrban: Bilo je male djece možda i od godinu dana.

Milka Planinc i Jakov Blaževi

¹ SZ: 5. Petanjek str. 4.,155.; 6. Rajkovi str. 1-5., 156-160.; 7. Benedik str. 1-5.,161-165.; 8. Gjurgjen str. 1-5.,166-170.; 9. Jura i str. 1-5.,171-175., i 10. Kara str. 1-3.,176-178. (rukopisom oznaka ene stranice od 155. do 178.).

² SZ: 1 Gjurgjen: str. 1.,134.

³ SZ: 1 Gjurgjen: str. 2.,135.

⁴ Evo što je maloprije "u istom dahu" rekao Vrban: "Došli su Luburi , Sudar, Adžija, podoficiri, ne sje am se je li bio Brklja i s njima." Nitko ga ne upita za objašnjenje.

⁵ SZ: 1 Gjurgjen str. 3.,136.

⁶ Masoni nisu, barem tako izgleda, slobodno djelovali u NDH.

⁷ 1 Gjurgjen: str. 4., 147. Na narednim stranicama oznaka je 2 Jura i .

⁸ Koji Tomi ? Je li to, možda, Viktor? Ostaje nejasno.

⁹ Nitko se ne na e izme u masona da progovori nešto pred sudom u prilog Ante Vrbana. Je li to masonima na ast? Neka oni odgovore. Nisu nestali. Kao ustaše na kraju rata.

¹⁰ Nije jasno iji senator.

¹¹ Znam da je u vladi. Kojoj i ijoj vladi? I to je nejasno.

¹² Što je podcrtano u SZ slijede e " lan uprave i lan komisije za primanje i otpremanje u logore"? Zna i li to da je svatko zlo inac tko u NDH obnaša bilo kavu službu. Prosvjedujem! Zlo inac može biti samo onaj koji državnu službu NDH ne obnaša u skladu s moralom i pravom: prirodnim, državnim i me unarodnim. Na što bi to sli ilo kad bismo nekoga smatrali zlim samo zato što je bio komesar u partizanima? Molim ista mjerila.

¹³ Podcrtana su i dva naredna dijela: "sposobne za rad na razne ekonomije kao Bistrica, akovo, Dubrava," i "bolesne za rad u Jasenovac za likvidaciju". Prvi dio spada na službu na elno bez ikakve zamjerke a drugi dio ne spada na državnu službu. Neka mu je podcrtan kao teret.

¹⁴ Do "Jasenovac za likvi-" nalazi se: 2 Jura i str. 1,138., a -daciju prelazi na narednu stranicu.

¹⁵ Ljaga na zato enicima kao i na Udbinim suradnicima me u zatvorenicima. Svaka država ima to. Žao mi je što je to imala i NDH, moja država.

¹⁶ Ako je istinito, a treba to tek naknadno dokazati, ljaga je velika, žao mi je, što je takva ljaga i na mojoj državi HDH.

¹⁷ Vrbanovo "Jest", žao mi je, nije samo teret njemu nego i državi iji je on bio službenik.

¹⁸ 2 Jura i : str. 2.,139.

¹⁹ Jedan svjedok, koji živi u Americi rekao mi je: „U logorima NDH nije bilo trovanja djece. To je laž. Vrban je bio prisiljen da to izjavi, a da bi bio osu en morao je to netko i od svjedoka potvrditi.“ Donio sam i ovo. Neka objektivna i nepristrana znanost na e istinu.

²⁰ Slaže se sa svjedo enjem svjedokinje (SZ: 9 Kara str.1.,194.): "Svjedok Friedländer: Ante Vrban donio je ciklon."

²¹ SZ: 2 Jura i : str. 3.,140.

²² Prema ve spomenutoj svjedokinji izgleda da ih je manje. Možda je manje djece ubijeno nego li Vrban kaže, ali zlo in u toj situaciji nije ni malo manji. Jer, iza njega je zlo na elo. "Svu bolesnu djecu treba poubijati." Svjedok Friedländer: Ne, nave e i grobari su ujutro iskopalo (sic) 11 dje jih grobova u Gradiški. Oni koji su bili grobari, život im je bio odre en za 14 do 20 dana, i svi su oni bili svjesni da su njihovi sati otkucani. Bili su zatvoreni u kuli u sobi i svakog jutra su referirali što se preko no i dogodilo i koliko je žrtava zakopano. Oni su tako er rekli koliko je djece zakopano i koliko je dje jih grobova iskopano." Žao mi je "betlehemske djece" (Mt 2,16-18.), a pogotovo što je Hrvat njihov Herod.

²³ Žagorim i ja danas.

AKCIJA 10. TRAVNJA I OPERACIJA GWARDIJAN

Miljenko Hajdarovi , prof.

Akcija 10. travnja trebala je povezati sve križarske skupine, nametnuti im organizirano vojno i političko vodstvo, omogućiti povratak članova ustaškog pokreta, koji bi u pogodno vrijeme nakon obračuna Zapada s SSSR-om, organizirao masovni ustanak Hrvata radi obnove NDH. Udba se od samog početka ubacila u tijek akcije, organiziraju i operaciju Gvardijan i uhvatila čak 96 sudionika. Sve su skupine osim prve uhvaćene na samoj granici. Nekoliko ih je i ubijeno. Udba je ubacivanjem agenata u sam vrh ustaške emigracije postigla golem uspjeh.

Sama akcija je pokrenuta uz suglasnost Ante Pavelića iako se on kasnije od toga ogradio. Zanimljivo je da su o situaciji u Hrvatskoj imali obeshrabrujuće obavještajne podatke engleske tajne službe F.S.S., ali ih nisu uzimali kao vjerodostojne. Postoji i sumnja da su Englezi, koji su znali za pravi tok akcije, imali dogovor s Udbom, koja je držala njihove agente. Glavni centar operacije bio je Villach u Austriji, nedaleko slovenske granice. Akciju je vodio Božidar Kavran, koji je i sa prvom skupinom ušao u Hrvatsku 7. lipnja 1947. Cilj im je bio organizirati prihvatnice na Bilogori i Papuku. Njegova je skupina nakon neuspješnog traženja 1. slavonskog križarskog zdruga konačno 20. srpnja naišla na jednog križara, koji ih je bio spreman spojiti sa svojom skupinom. Ispostavilo se da je križar ustvari oznaš.

Uhvaćeni su Ante Vrban i Ljubo Miloš, dok je Luka Grgić ubijen pri zarobljavanju. Uhvaćeni gerilci prebaćeni su u zatvor na Savskoj cesti u Zagrebu. Tu su smješteni i svi kasnije uhvaćeni gerilci. Centar u Villachu nije posumnjao u uspjeh akcije, jer su imali svakodnevnu radio vezu s gerilcima koji su ispravnim šiframa izvještavali o napretku akcije u Hrvatskoj. Radio vezisti su ustvari bili jedinica Ozne. Zarobljeni gerilci nisu surađivali, ali je Ozna ipak imala detaljne i pouzdane informacije o sljedećim koracima akcije. Zadnja grupa s kojom je ušao i Božidar Kavran, uhvaćena je 4. srpnja 1948. Tada je centar u Villachu dobio nešifriranu radio poruku u kojoj uz par sova izraza stoji i "Mi smo vas zajebali. Stop. Svi ste u našem zatvoru." Detaljni tijek akcije možemo pratiti u "Ratnicima mira" s upozorenjem da je knjiga pisana u maniri bivših oznaša i udbaša.

Ljubo Miloš

Najpoznatiji među uhićenim gerilcima bili su:

Božidar Kavran, stožernik i upravni zapovjednik Ustaše, organizacije Ustaškog pokreta koja je okupljala odrasle muškarce;

Vjekoslav Blaškov, poglavnik pobožnik i povjerenik Hrvatskog radničkog saveza i komore;

dr. Vladimir Saboli, veliki župan i državni tajnik u MUP-u;

ing. Mimo Rosandi, državni tajnik u Ministarstvu šuma i ustaški pukovnik;

Julije Špalj, stožernik;

Božidar Petra i, stožernik i ustaški bojnik;

Ivica Gržeta, ravnatelj poštanske cenzure i ustaški bojnik;

Ante Vrban, ustaški bojnik;

Ljubo Miloš, ustaški bojnik; i dr.

Pokrenuta je velika istraga koja je obuhvatila još i 200 ljudi u Hrvatskoj. Mnogi su bili uhićeni i zlostavljani te osuđeni. Sudionicima akcije su eno je u dvije skupine. Većina je osuđena na smrt. Nakon propasti te akcije svima u ustaškoj emigraciji postalo je jasno da nije bilo uvjeta da se pokrene otpor, iako se i dalje razmišljalo o stvaranju vojno-organizacijskog kostura koji bi bio spreman za "pogodni trenutak".

KAD OD ČOVJEKA UČINE ČUDOVIŠTE

Težak tekst fra Martina Planini a. Nprobavljiv. Ante Vrban doima se u njemu udovišem, gadom, zadnjim ljudskim sme-em. A sve to složeno je i citatima potvr eno prema pomno pretraženoj, pregledanoj i savjesno prou enoj povijesnoj gra i.

Zar su takvi bili hrvatski oslobo-ditelji? Da, bili su, ali nakon što

su prošli kroz udbaške ruke. Ni-je bilo dovoljno provesti reži-rano brzopotezno su enje, s poslušnim sucem, s krvožednim tužiteljem, s lažnim svjedocima i kritvotvorenim ispravama. Ape-tit komunisit kim zvijeri tražio je i žrtve koje biti prizane kao nakaze. Uz njihov iznu eni pristana. Da se sve to što prije završi i ode u pokoj!

Roman fra Martina Planini a, a mi emo iz njega objaviti samo nekoliko ulomaka, ne strogo slijedom, te ekati zajedno s Vama zadnju rije autora. Dotad emo se uđiti i uzdisati. To li su u stanju initi ljudska bi a?

Nažalost.

BRANITELJI MATERIJALNO ZBRINUTI: ZA DVIJE GODINE 50 USA DIVIDENDE, I TO SVAKOME!

Branitelji sa svojim „braniteljskim“ fondovima nikako ne uspijevaju do i na zelenu granu. U nekoliko navrata ponavljao se uvijek isti scenarij. Osnuje se braniteljski fond. Slijede najave o velikim koristima koje e branitelji od toga imati. Na kraju fondovima dodijeljene dionice završe u rukama hrvarskih (ili tko zna ijih još) „uglednika“ (po emu), a branitelji ostaju praznih ruku i džepova.

Najprije je osnovan Hrvatski domovinski fond. U nj je država unijela dionice vrijedne 8 milijuna DEM. Tome su onda pridodane dionice oko 1.500 branitelja, koje su njima pojedina no pripale. Hrvatski domovinski fond sada se tobože nalazi u likvidaciji, zapravo nije poznati nikome što je s njim, ali ga sigurno nema, a njegovi vlasnici, odnosno dionici, nemaju pojma gdje su završile dionice koje su se u njemu nalazile, niti tko ih je uzeo. Upravo „jamio“,

jer da ih je platio novac bi se nalazio u fondu. Me utim, novcu, jednako kao i dionicama, tamo nema niti traga.

Pojede vuk magare.

Onda je došla kuponska privatizacija. Branitelji i prognanici dobili su kupone preko kojih su im pripale dionice hrvatskih poduzeća u pretvorbi. Za tu svrhu odvojeno je dionica u vrijednosti 5 milijardi DEM. Imatelji kupona prisiljeni su bili unijeti ih u tzv. PIF-ove (privatizacijske investicijske fondove). Dividende se, naravno s nakano, nisu isplaivale, pa su branitelji i prognanici svoje udjele u PIF-ovima prodavali za bud-zašto. Dionici-

ce, tvrdilo se, nisu bile osobito vrijedne, pa je bolje bilo riješiti ih se. Na svaki na in. Za prosje njih 7.000 kuponskih bodova dobivalo se oko 1.500, pa do najviše 3.000 kuna, iako su oni planski vrijedili oko 50.000 kuna. Nakon što su tako razni „klikeraši“, poput Jake Andabaka, Milana Horvata, Darka Ostoje, grofa Georga Eltza, itd. (tko zna u ije ime) došli do braniteljskih i prognanika dionica Milan Kova (ministar privatizacije) i Stipe Hrka (predsjednik HFP – Hrvatskog fonda za privatizaciju) zamijenili su im ih, iako to zakonski nije bilo dopušteno, za vrlo vrijedne dionice. „Klikeraši“ su tako za nešto što su sami platili 1.500 do 3.000 kuna na nezakonit na in od HFP za privatizaciju dobili po 100.000 kuna (u dionicama), odnosno po 50.000 kuna (u gotovu novcu).

I opet vuk pojede magare.

Prije tri godine osnovan je Fond hrvatskih branitelja. Ima preko 450.000 udjelara, ali im nije dano upravljati fondom, niti mogu odlučivati o bilo čemu u svezi s njim i njegovim djelovanjem. Na čelu mu je Upravni odbor vođen Jadrankom Kosor kojega je izravno postavio dr.

sc. Ivo Sanader i njegova vlada. Operativno vodi ga Erste&SteiermärkischeBank, i to u najvećoj tajnosti.

Fond je trebao svojim udjelarima isplaćivati dividendu. Dosad to nije učinio. Sada je ipak s tim započeo. Za protekle tri godine (kažu dvije, a u pitanju su ipak tri) branitelji su u prosjeku dobili po 250 kuna, odnosno godišnje po 80 do 125 kuna, zavisi kako se gleda. Dovoljno za kupiti desetak kila narane.

Fond je isto tako trebao razvojni djelovati. U tu svrhu, propisano je njegovim statutom, morala se odvajati po trećina njegove dobiti. Nitko od branitelja

nije dobio, bilo kao poklon, bilo kao kredit, nikakva sredstva iz fonda. Uprava fonda radije je sredstva koja su mu pripadala iz dobiti INA-e i HT-a držala tamo gdje su i ostvarena. Nije ih unosila u fond.

Zašto sve to i tako? Branitelji su samo prolazna stanica. Dionice INA-e i HT-a, koje se sada nalaze u fondu, zapravo su namijenjene nekom posve drugom. Nikako braniteljima. Govori se (ma zna se!) da su u pitanju čak i neki nogometni menadžeri. Nu, svejedno tko to bio da bio, branitelji pouzdano nisu.

Dakako, i opet će vuk pojesti magare.

PRVI NASTUP HRVATSKE NOGOMETNE REPREZENTACIJE

Zvonimir Magdi – Amigo

Zvonimir Magdi, poznati i priznati hrvatski športski novinar, inače nogometni obožavatelj Argentine, Real Madrida, Dinama i Hrvatske, rado se prisjeća prvog nastupa hrvatske nogometne reprezentacije. Tada je pobijedila Švicarska s 4 : 0.

Prva utakmica hrvatske nogometne reprezentacije: Jozo Jakopi (savezni kapetan), Emil Urch, Florijan Matekalo, Franjo Wöfl, Zvonko Jazbec, Milan

Antolkovi, Ivan Jazbinšek, Ivan Beloševi, Zvonimir Cimermanić, Franjo Glaser, Ivica Šuprina, August Lešnik i Mirko Kokotović.

„To no 2. travnja 1940. godine, na igralištu Graanskog, protiv Švicarske istralo je hrvatsko nogometno predstavništvo,

u dresu trobojnice uz Lijepu našu, s hrvatskim grbom na prsima. Prvi put u povijesti. Sijalo je proljetno, travanjsko sunce. Zar ikad ljepše? Nikad! Upisano u povijest, od Banovine do danas ...“

TAJNI ODJEL PSIHIJATRIJSKE BOLNICE VRAPČE

Branko Šeri Panta

**DAN PRVI –
prof. dr. sc. VLADO JUKI**

Iz stožera SDP-a na Iblerovu trgu procurila je priča da je Milan Bandić ponudio Ljubi Jurčiću u mogućnost kako bi ga do daljnega smjestio na psihijatriju kod Bandićevog velikog prijatelja, upravitelja Vrapča dr. Vlade Jukića, koji bi Jurčića primio ilegalno u tajni odjel, tako da za to nitko ne dozna, a posebno bi za njegovu liječnicu bio doveden iz Splita dr. Borben Uglješić koji bi, preko Bandićevih veza, besplatno stanovao u hotelu "Sheraton".

Ovaj Jukićev tajni odjel psihijatrijskoj mafiji služi za smještaj "velikih riba" kojima prodaju lažne dijagnoze da izbjegnu krivi ni progon - kao sad npr. oficiru JNA Vladimiru Kovačeviću u Rambuu koji je optužen zbog napada na Dubrovnik - ili onima koje lažnim psihijatrijskim dijagnozama treba opljačkati ili zauvijek ušutkati.

O tome bi mogli reći i V.F., V. i drugi akteri ovih horor događaja koji se ponašaju mimo svih moralnih pravila (lažno psihijatrijski vještaci, pacijentima savijaju ruke i muče ih na razne okrutne načine), a uživaju neposrednu zaštitu Bandićevog pomoćnika za zdrastvo, socijalnu skrb i branitelje dr. Zvonimira Šostara, poznatog i po stalnom vucaranju po raznim gradskim rupama u kojima mlade djevojke pred njim izvode striptiz, a on se mrtav pijan razbacuje parama s kojima više ne zna kuda bi, jer je zahvaljujući najvećem SDP-ovom korupcionašu Milanu Bandiću ušao u klub najbogatijih ljudi u gradu Zagrebu i šire. Sve ovo zna i bivši ministar Davorko Vidović, te njegov zamjenik Nino Žganjec.

Osim o dr. Šostaru, u zagrebačkim psihijatrijskim krugovima kruže stravične priče i o njegovim kolegama okolišima, Maji, Vidoje Bulumu, a najviše o "sucima" izmekima iz Vodnikove i Bandićevoj "Mata Hari" Višnjici

Fortuni koja se od odgovornosti pred zakonom i pravdom pokušala skriti u Hrvatski sabor, ali je na listi HSU-a doživjela debakl, pa se ju Bandić sada, uz drugar-sku pomoć starog partijca druga dr. Vlade Jukića, proglašava ludom i smjestiti je u svoju viken-dicu na Slava Gori, jer je Višnja njega i njegove korupcionaše ja-ko zadužila.

Istovremeno, u zagrebačkim psihijatrijskim krugovima kao pošteni liječnici najpoznatiji su dr. Hutojac, dr. Vukušić, dr. Košuta, dr. Juras i dr. Mužinić.

Mnogi liječnici ogorčeni su na dr. Slavka Sakomana koji voli svjetla pozornice i priča "Markove konake" o borbi protiv droge, a pune su mu ladice imena drogeraša koji pripadaju hrvatskoj politici, gospodarstvu, estradnoj i drugoj eliti. Ta imena bi trebao objaviti da građani u konačnici vide tko je tko i gdje je tko?

NIŠTA BEZ SLOBODANA UZELCA

Slobodan Uzelac, srpski podpredsjednik u Vladi RH, opet je dobro raspoložen. I djelatan. Nakon što je nedavno ukazao na zaboravnost Hrvata i na njihovu tradicijsku nezahvalnost, sam je odlučio pokrenuti regionalni gospodarski razvitak Hrvatske. Potakao je sadnju šljivica na Bano-

vini. Štoviše, izabrao je i sortu šljivica za plantažu u Jašavici kod Petrinje, a u vlasništvu zadruge „Bionektari“, koja je i „podigla“ pogon za sušenje i preradu šljivica i drugih vrsta voćaka na tom području od posebne državne skrbi.

Odabrao je, dakako, „a ansku ljepoticu“, misleći i pritom vjerojatno da se nikad ne zna što nam budućnost nosi.

Što reći i nego: Dome, slatki dome.

**Za slijepca ne postoji dan,
za pijanog ne postoji vrijeme.**

Mongolska poslovice

VRAG MU U KRVI, PA SE STALNO VRPOLJI

Alen Budaj, direktor samozvanog Mergelovog instituta, navodne židovske organizacije koju je osnovao ovjek za kojega se baš i ne zna je li uopće Židov, više se ne krije. Odjednom je odnekud vaskrsnuo i poeo dijeliti lekcije. Hrvatima, Hrvatskoj, hrvatstvu. Odlučno, a uz smjerkaz i potporu svenazoznih Slavka i prof. dr. sc. Ive Goldsteina. Onako, kako se to već radi kad se netko nalazi posve nalazi u službi Neaktivom. Pa e, i specijaliziraju i se na temi hrvatske krvožednosti i obvezatno, razumije se, genocidnosti.

Re i je za „Novi list“, dne 5. travnja 2008. godine, kojega kao što se dobro zna vodi Goran Kuki, glavni urednik, poznatiji kao sin generala okupatorske JNA Miloša Kukića, žive i u Hrvatskoj i jedu i hrvatski kruh, bez imalo obraza koji bi pocrvenjeli:

„Najpouzdanijom držim procjenu Zemaljske komisije za utvrđi-

vanje žrtava neposredno po završetku rata kako je u Jasenovcu stradalo 500 do 600 tisuća, iako osobno smatram da je u logoru ubijeno 700 tisuća ljudi, na temelju iskaza svjedoka i njemačkih dokumenata.“

Kojih svjedoka i kojih dokumenata? Nikakvih, jer kako to sam Alen Budaj priznaje: „Kartoteke su uništene i nikad ne mogu doznati točan broj žrtava.“ Zapravo, takve kartoteke nikada nisu niti postojale, niti su mogle postojati. Sve su to izmišljotine i laži slikih tipova kojima je mrak vrhunac svjetlosti.

Zato Alen Budaj kao iz topa, udresiran i rukopoložen, odgovara na jasno i precizno pitanje („Svjesni ste da se nijedan hrvatski povjesničar ne može složiti s vama?“) jezgrovito ni malo ne dvoume i se odgovara:

„Oni su sasvim zadovoljni postoje im revizionizmom u Jasenov-

cu, on im se jako sviđa, a sada žive san što su ga odsanjali. No ima nas koji nikad ne mogu prihvatiti takvu priču.“

Oni? Da. Upravo oni s kojima se borimo od pamtlivijeka, kojima smeta sve što i najmanje zamiriše po hrvatstvu, oni koji su nam oduvijek bili dobro poznati. Bez ikakve moguće nosti promašaja. Potvrđuje to, dakako, i sam Alen Budaj:

„Mislim na Margelov institut, Centar Simona Wiesenthala, Zajednicu Srba u Hrvatskoj, nacionalnicu upravnog vijeka a Jasenovca Juliju Koš, koja priprema posebnu internetsku stranicu koja će reći istinu o Jasenovcu, koja se danas skriva.“

Sve na teret hrvatskih poreznih obveznika, Hrvatski novac im ne smrdi. Smetaju im jedino Hrvati, i to svi, pa samim tim i njihova država.

U PARTIZANIMA NIJE PREŽIVIO NITI JEDAN ŽIDOV

Povjesnica Esther Gitman, rodolom je iz Sarajeva. Preživjela je stradalnica holokausta. Svojedolom je odlučila prekinuti inače vrlo uspješnu poduzetničku karijeru kako bi započela doktorski studij posvećen povijesti Židova. Rezultat: Obranila je dizertaciju na temu "Spašavanje i preživljavanje Židova u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, 1941-1945."

Nedavno je govorila u Kongresnoj knjižnici u Washingtonu: "Većina ljudi piše o zločinima.

Ja pišem o spašavanjima".

U svojem znanstvenom istraživanju utvrdila je kako se ustaški režim, zbog vlastitih slabosti, morao oslanjati na njemačke naciste, koje je slijedom toga nužno slušao. Oni su mu bili moćni zaštitnici.

Židovi su, prema mišljenju Esther Gitman, uklanjani na dva načina: „prvo, konfiskacijom njihovih imovine i otpuštanjem Židova s radnih mjesta; drugo, fizičkim uništenjem Židova“. Ipak, preživjeli ih je 9.500, i to „zahva-

ljuju i požrtvovalnosti njihovih sugrađana“.

Esther Gitman ne priča „na pamet“, nego iznosi konkretne primjere.

Pronašla je dopis koji je jedno poduzeće poslalo s molbom da se njegova židovskog zaposlenika Slavka Neumana ne pošalje u koncentracijski logor. U obrazloženju molbe napisano je kako se radi o dobrom i lojalnom radniku, kojeg poznaju 19 godina. Taj dopis supotpisali su i radnici, njih 32-oroje.

Isto tako, prona ena je i jedna druga, sli na, peticija, kojom se traži da se Branki Spitzer iz sela Velike Kopanice vrati konfiscirana mala trgovina. Peticiju je potpisalo 110 njenih sugrana.

U spašavanju Židova na području NDH pomagali su također sve enice i asne sestre, ali i dužnosnici NDH. Postojao je u tom smislu, štoviše i službeni, program ministarstva zdravstva. Zagrebački liječnik Miroslav Schlesinger predložio je spašavanje židovskih liječnika tako što će ih se poslati u Bosnu radi liječenja endemskog sifilisa.

Ministar zdravstva NDH dr. Ivan Petrić je prihvatio je taj prijed-

log, a sam plan je – kaže dr. Gitman – podržao i Dr. Ante Pavelić .

Na eno je i opravdanje za izuzimanje članova obitelji liječnika – roditelja, supružnika i djece – od logoraških 'transporta'. Liječnici su se trebali brinuti o liječenju ljudi, a da bi to mogli morali su znati da su im članovi obitelji na sigurnom. Spašavalo im se i imovinu. Pa e, „Vlasti su sa svakim od liječnika koji se odlučio za sudjelovanje sklopile ugovor kojim im je davana plaća adekvatna onoj koju su primali ranije na svojim radnim mjestima, uz dodatke za ženu i svako dijete.“

Programom je obuhvaćeno 169 židovskih liječnika. Na taj način je spašeno, računajući i članove njihovih obitelji, 650 ljudi. Međutim, mnogi od njih su u ljeto 1942. godine prebjegli partizanima, ali se to prikrivalo.

Završimo sa riječima doktorice Esther Gitman:

„Od onih koji su ostali u programu svi su preživjeli, a od onih koji su prebjegli partizanima veći dio je poginuo ili se smatra nestalim. Ukupno je preživjelo 98 liječnika.“

ŽIKA RADENKOVIĆ NA TRGU BANA JOSIPA JELAČIĆA, NANOVO

Hrvatski radnici su nezadovoljni. U subotu 12. travnja o.g. iznijeli su javno na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu svoj prosvjed protiv loše gospodarske politike Vlade RH i bahatosti hrvatskih moćnika, kako onih u politici, tako i onih koji drmaju gospodarstvom. Bilo ih je, kažu, oko 50.000, pri čemu je prevladavala crvena boja (ne nacionalnog predznaka) s ponekom vrstom stisnutom i visoko u zrak podignutom šakom. Znakovito. Uzori su nam dobro poznati. Nažalost.

Unato svemu tomu prosvjednike treba podržati. Njihovi zahtjevi, koji proizlaze iz krilatice „Tražimo malo više šoldi!“, uglavnom su prihvatljivi. Traže tako i oni svoj ZERP (zaštitu elementarnih radničkih prava), pa nastavljaju:

• „Hoćemo vladu sposobnu rješavati probleme“, jer dosadaš-

nje vlade to o čemu nisu bile. Slažemo se u potpunosti.

• „Ne dođe li do promjene politike, sljedeće put tražit ćemo promjenu vlasti“. Što drugo?

• „Ovo nije Hrvatska kakvu smo sanjali i za koju su ljudi ginuli i stradavali.“ Neka, neka, malo kasne, ali još uvijek je vrijeme za vratiti se izvornim korijenima.

• „Krajnje je vrijeme da se operemo od pljačke prije vjenčanja s EU“. To no, ali treba znati da su Josip Joža Manoli, Stjepan Mesić, Franjo Gregurić, Ante Todorović, Milan Artuković, Dragutin Drk, Anđelko Leko i drugi njima slični već u godinama kada se slabije uje. Osobito prava riječ.

Dakle, hrvatsko radništvo i njegovi zahtjevi zaslužuju opću potporu. I to na svim društvenim razinama. Međutim, ipak malo opreza ne bi škodilo. Naime, na

prosvjedu se pojavio i Žika Radenković (Ništa bez Žika i Živojina!) sa svojim Titom. To pak nikad na dobro nije slutilo. Plaćeno i opravdano radničko nezadovoljstvo uvijek su im bili pokriće za nešto posve drugo. Opasnije i mnogo pogubnije.

Stari ne da je bio bolji, nego najbolji, kaže Žika Radenković

JASENOVAC NIJE BIO KONCENTRACIJSKI LOGOR

An elko Gali ,
odvjetnik, Chicago

Lijepo je da se održava tradicija istinskog patriotizma kojeg su osje ali i za kojeg su umrli mnogi Hrvati u razdoblju od 1941. do 1945. godine. Stvarna uloga Hrvata u tom nesretnom ratu još uvijek je tabu tema. Istina, me utim, polako dolazi do izražaja.

Tako sam i sam nedavno došao do informacija na osnovu kojih se vidi da je u Hrvatskoj vojsci bilo 28 generala Židova i da je u istoj vojsci bilo 10 generala pravoslavaca. Pravoslavci u Zagrebu slobodno su slavili svoje vjerske praznike, i to na ulicama Zagreba. Hrvatska je bila jedna od rijetkih, a možda i jedina zemlja u Europi, koja je na samom početku rata zabranila rad nacisti ke stranke od Zagreba do Zemuna.

Dr. Antu Paveli a i druge zagreb ane zabavljala je tada ponajbolja operna pjeva ica, koja je bila Srpkinja. Srbi iz Gacka su irilicom pisali zahtjev Vladi Nezavisne Države Hrvatske da im pošalje jednu jedinicu domobrana ili ustaša, da održava red me u selima isto ne Hercegovine, gdje su se me usobno napadali pravoslavci i muslimani.

Prvi zapovjednik Crne legije bio musliman, a muslimani su stalno inilii oko 50% redova Crne legije.

Ovo nije prilika za još više detalja o tome kako je mlada hrvatska država tražila na ina, da u svoje redove ukomponira sve svoje narodnosti i da je u tome bila jako uspješna. Ja sam u

svojim traganjima za istinom imao i sre e nekoliko puta, pa sam došao i do nekoliko filmova iz tog područja, koji jasno pokazuju da je naš narod tada bio uz Dr. Antu Paveli a i da je on kao vrstan dužnosnik Hrvatske Stranke Prava i kao vrstan poznavatelj me unarodnog i domaćeg prava bio zapravo nevjerojatno uspješan i jedan od sposobnijih Hrvata XX. stolje a.

Danas se esto zaboravlja da je Dr. Ante Paveli bio rame uz rame sa Stjepanom Radi em u beogradskom parlamentu kad je Pasi usred njega pucao iz pištolja pravo u Radi a. Zaboravlja se i to, da su zagreb ani direktno birali Dr. Antu Paveli a za svog predstavnika, najprije u upravu grada, a zatim i u parlament u Beogradu. Mi sada u Hrvatskoj i u Zagrebu možemo samo sanjati o tolikim slobodama pri izboru naših predstavnika, jer danas možemo birati samo jednu ili drugu partiju, a nikako pojedinca.

Ovih je dana svakako važno istaknuti i injenicu, da je mlada Hrvatska u to vrijeme potpisala i sve važnije me unarodne povelje o ljudskim pravima i o vo enju rata, uklju uju i i Ženevsku povelju iz 1929. godine, koja se u bitnome potpuno podudara s novijim varijantama te iste povelje.

Radi toga je Me unarodni crveni križ imao pristup svim logorima koji su bili osnovani na području Nezavisne Države Hrvatske uklju uju i i Jasenovac. Oni su tako i došli u Jasenovac 1942. i 1944. godine, te o tome napravili detaljne izvještaje.

injenica, da te izvještaje nitko iz Hrvatske nikada nije zatražio od Me unarodnog crvenog križa i da oni nikada nisu objavljeni, dovoljno govori koliko je dežurnim povjesničarima u Hrvatskoj bilo stalo do istine u tom pitanju.

Ja sam obični amater, ali sam s obzirom na važnost tog dokumenta pokušao sam do i do njega i kona no sam ga i dobio. U tom izvještaju iz 1944. godine, koji je jako realan i detaljan, te opisuje sve pojedinosti, nema ništa ega bismo se mi kao Hrvati trebali stidjeti. Sve je dakle bilo ne samo po me unarodnim pravilima, nego daleko bolje i daleko povoljnije za logoraše, koji su bili smješteni u tom radnom logoru.

Nakon spoznaje da je Jasenovac bio samo radni logor tražio sam podatke o tome kako su strani izvori klasificirali taj logor i tako sam došao do još jednog otkri a:

Nitko u svijetu, osim Srba i hrvatskih partizana, ne klasificira Jasenovac kao koncentracijski logor.

Ovo su samo neki podatci koji glasno ukazuju na to da je taj dio naše povijesti u službenim prikazivanjima potpuno krivotvoren. Ono što je stvarno teško shvatiti je, da mi Hrvati danas širimo te neistine o sebi samima i to preko naših državnih ustanova. Iako je to za ne povjerovati u tom prednja e baš oni koji se predstavljaju kao zagovornici istine: Dušan Bilandžić , Vladimir Šeks, Božo Vukušić , Marko Marković , itd.

Iz poštovanja prema ljudima koji su živote svoje dali za državu, mi bismo trebali poduzeti konkretne poteze da se ovim ljudima onemogu i daljnje širenje dezinformacija.

Iz njihovih je krugova potekla i najnovija verzija pjesme "Evo zore evo dana". Moji izvori glasno mi govore da u originalnoj verziji te popularne pjesme nije bilo stihova "Drinu treba pregaziti i Srbiju zapaliti".

To se stvarno ne uklapa niti u politiku filozofiju, niti u ratnu strategiju bojovnika Nezavisne Države.

To nije ništa novo za naše prilike, jer ti isti izvori su odabrali Džamonju kao lina Srpske Akademije Nauka - koji se nikada nije upitao šta se zapravo tamo dogodilo - da nam pravi spomenik žrtvama u Jasenovcu.

Ti isti izvori uništili su Thompsona da bi uništili izvor ponosa za mnoge naše ljude lasniraju i navodno njegovu pjesmu o tome kako "srpski leševi plivaju Neretvom".

Ti isti izvori danas u Gradišci naruruuju spomenike braniteljima koji jasnog pobjednika predstavljaju kao poniženog gubitnika!

U ijim smo mi to kandžama da se nikako ne možemo osloboditi?

Možda je ovo prilika da pozovem sve naše prijatelje i itatelje da najprije upoznamo sami sebe i bar najosnovnije injenice, pa emo tek onda znati tko su nam istinski prijatelji, a tko stvarni neprijatelji.

Danas je to puno teže, nego li ikada ranije, jer nas naši neprijatelji danas otvoreno napadaju iz naših državnih ustanova, pa ih je puno teže identificirati.

HRVATSKI ZEMLJOVIDI

Pribavio:
Borna

DVOLIČNOST ŠTOVATELJA BOGA JANUSA

Akademik Mirko Vidovi ,
Pariz

Prvo što me je iznenadilo kad sam, zbog dosljednosti na elu svoje vjere - da tražim istinu (o ve ondašnjoj katastrofalnoj demografskoj politici u nas), optužen, u rujnu 1965, da sam, radeći u novinstvu bio - 'papin špijun', morao napustiti zemlju i u dobi od 24 godine obrnut se u Francuskoj, je moje neo ekvivalentno otkriće da je na Zapadu tada, i ne samo u Francuskoj, velika ve ina nastavni kog kadra kao i u enika i studenata bila indoktrinirana marksističkom ideologijom, ak i u katoličkim u ilištima.

Izbijanjem nereda u proljeće 1968, po am na američkom sveučilištu u Berkeley-u (kod San Francisca) došlo je do razbijanja sveučilišta u udnovatoj sprezi crne i crvene zastave (anarhista i komunista). Naoko paradoksalno, dvije oprečne krajnosti u misaonosti op enito su dale ruku jedna drugoj kako bi - zajednički i udruženim snagama uništile sve ono što ih razdvaja (sve norme i normalnosti po prosudbi zdrava razuma), i tako stvorili uvjete u kojemu ne može biti 'ni dieu ni maitre' (ni boga ni gospodara). Razumije se da su i jedni i drugi imali u vidu 'kona nu bitku' - okrenuti oružje jedni protiv drugih pa - kom opanci kom obojci.

Te godine bio sam student na 'Fakultetu znanosti i književnosti' Sveučilišta u Lyonu, i mogao sam pratiti izbliza - i iznutra i izvana - kako su preko profesora lijevi ara studenti huckani da ruše 'kapitalistički na in obrazovanje', a po elu su s rušenjem

samih sveučilišnih laboratorija pa i zгада. Pariško sveučilište La Sorbonne bilo je opustošeno i parole namr ene crvenom i crnom bojom bile su ispisane ak u u Velikom amfiteatru. To istinsko divljanje ideološki su predvodili notorni ultraljevi ari, kao npr. Jean Paul Sartre, Louis Althuser itd. N.B. Althuser je najprije zaklao svoju ženu, a onda završio život u ludnici. Sartre je odbio Nobelovu Nagradu i umro je kao svjedok totalne dekadencije svoje filozofije.

General De Gaulle, tadašnji Predsjednik Republike Francuske je napokon udario šakom o stol - opkolio Pariz blindiranim vojnim postrojbama i preko radio-televizije izjavio: 'Ne, ja neću abdicirati'. Naredne godine, razoran kaosom koji je zavladao u francuskom društvu u raspadu, otišao je u goste Franciscu Francu u Španjolsku. Da bi ga primio onako golemog, Franco je dao na brzinu izraditi krevet dulji od uobičajenih. Dva generala, žrtve ideološkog komunizma kog ludila, našli su se na zajedničkom stajalištu prema stendhalovskoj dilemi 'crveno ili crno' i - shvatili da je vrijeme uspona vlasti zdrava razuma, kako bi se obje krajnosti odbacile u mračno područje vidokrugom ljudske zbilje koja ne griješi samo kad ide - stazama savjesti.

No, ono što se je, malo po malo, iskristaliziralo u svijesti vode ih i odgovornih strateških krugova i na Istoku i na Zapadu to je - izlazak iz logike divergencije i orijentacija u smislu konvergencije, u ime općeg dobra, da bi se ljudski rod oslobodio

onih dostojevskijevskih 'demoni'.

U uvjetima anarhije, po onoj francuskoj šaljivoj ali pametnoj poštapalici 'chacun fait fait ce qui lui plait, plait' (nek svatko čini šta mu je volja), nema nikakvog jedinstvenog kriterija - ja i taba i dok joj ja i ne nadja a: mudrog uvijek mudriji nadmudri. U uvjetima marksističke 'diktature proletarijata', dopušteno je misliti i djelovati u okvirima službeno priznate ideološko-političke podobnosti, a u svemu kona na odluka pripada 'generalnom tajniku kompartije'. Ja o onome tko se povede po svom zdravu razumu! Zdrav razum je u marksizmu koj društvenoj stvarnosti nešto kao - duševna bolest. Oni koji su osuđivani zbog iznošenja mišljenja po savjesti mogli su biti sretni što su išli (samo) na robiju. Ima ih koji su internirani u psihijatrijske klinike (a ta se pošast opet pojavljuje i u tranzicijsko-regresivnim režimima koji vode neizlijeveni ideološki fanatici) i ne samo u Rusiji.

Završni dokument Helšinske konferencije sadrži na elu o pravnom ponašanju vlasti u samoodređenim državama. Primjenu te istinske i jedine u svijetu poznate revolucije koju je vodio 'the common sense' (zdrav razum), definirali su visoki stručnjaci istoka i Zapada u toku maratona Reagana i Gorbačova 1987 ('Ugovor Istok-Zapad') po kojem je na vrh piramide vlasti u svim postojećim i budućim samoodređenim državama trebalo dovesti na položaj arbitra - posve normalne, u ene i iskustvom dokazane ljude.

Tako su nastajale strukture pragmatične vlasti domovina kao sestara a koje su vodili direktori i ja zada a je da ocjenjuju u sebi i po sebi sve tendencije društvene zbilje i usklađuju ih u duhu koherencije, bez prinude, ali tako da se u njihovim odlukama mogu prepoznati svi ljudi koji shvaćaju i prosuđuju po zdravu razumu.

Ta dobro promišljena praksa da se radna zajednica okupljena oko Direktora zaduži da prati sva zbivanja u lepezi naše epistemološki osmišljene stvarnosti, nije uspjela ni udaljiti, a kako li eliminirati prije toga uspostavljenu gustu mrežu partijskih ideoloških komesara koji su i dalje, s pozicija svih ključnih mjesta i na području znanosti i kulture, nastavili djelovati uz političke faktore na vrhu piramide političke vlasti i marginalizirati, potiskivati i ušutkavati koordinatorsku ulogu Direktora i njegovih suradnika.

Iz te dvostruke djelatnosti ideoloških i zdravorazumskih ekipa nastale su i društvene nerijetko i vrlo konfliktna situacije - 'klasna borba' ne bi se imala za što hvatati da nije ostala mentalno u prošlosti i kod nas, u Hrvatskoj, uhvatila se fikcije o 'naprednoj radničkoj klasi i njezinoj avangardi', odnosno za posve proizvoljnu sliku i o partizanskom pokretu. A da bi, na drugoj strani mogli obračunati sa svojim neistomišljenicima, oni i dalje umnažaju najrazličitije i do krajnjih granica mitomanske priče o povijesnoj krivici rodoljuba i povijesni arhaji koji uzimaju u obzir pluridisciplinarni pristup svim zbivanjima u našoj prošlosti i stvarnosti u odnosu koherencije intenzivnog smisla povijesnog razvoja, a ne po logici 'Prokrustove postelje' i histomata. Jedan od

najproduktivnijih mitomana u tom smislu u Hrvatskoj je - dr Slavko Goldstein. Njegova nevjerojatno neracionalna mržnja prema NDH, UP i hrvatskom otporu marksizmu i jugoslavenstvu i dalje predstavljaju razloge nastojanja tih ideoloških ekstremista da - sve što nije partizansko i jugoslavensko proglašavaju - ustaškim. Njegova zadnja knjiga u tom smjeru je nedavno objavljena knjiga '1941, - godina koja se vraća'.

No, ovdje treba ostaviti postrani - što se bar tiče kriterija koji odražavaju u pozitivističkom stanju svijesti ekipu nepristranog Direktora (ija je zadaća da u svim sporovima i problemima koji se u društvu pojavljuju da imaju prvu i zadnju riječ - bez prava na pogrešku u procjeni i nije prosudbe meunarodna zajednica jedino uzima u obzir!), a što se tiče UP, NDH i same osobe Poglavnika NDH - treba imati u vidu slijedeće injenice: Simbol U nije nikakav 'fašistički znak' jer je jedan i jedini znak kojim su se fašisti kitili - snop sa sjekirom (koji se nalazi i danas čak u unutrašnjosti američkog US Congressa). Slovo U je najkraće i moguće simbolem 'Ustaških na čela', u kojima ne postoji ni jedna stavka koja bi se protivila sadržaju 'Oprema i ljudskim Opravima'. A što se tiče povijesne uloge UP u stvaranju i naporima za opstanak NDH, valja imati u vidu slijedeće tri bitne injenice koje zapadni Saveznici uzimaju u obzir kao trajno pozitivne zasluge NDH za obranu interesa zapadne civilizacije, a to su: Slanje na Istočno bojište hrvatske divizije na čelu s pukom Markom Mesićem i udio boraca te grupe vojnika NDH u oslobađanju Beograda od generala Nedića i njegovih saveznika Nijemaca. Druga

zasluga je: Odbijanje Poglavnika Pavla a Staljinove ponude da se priznati NDH, ukoliko Zagreb dopusti maršalu Tolbuhinu da nesmetano preгази Hrvatsku i tako uđe u Italiju preko Ljubljanskih vrata. Treća zasluga Poglavnika Pavla a, u oči ima zapada je, što je Dr Paveli otišao na zapad i pristupio zapadnim Saveznicima, najprije Englezima, a zatim i Amerikancima, u nadi da bi se sa svojom izbjeglom vojskom stavio na raspolaganje u otporu prodora na zapad - komunističkim hordama. Dodajmo ovdje još i injenicu da je Francuska podigla trajan spomenik vojnicima NDH koji su, u Villefranche de Rouergue, u rujnu 1943, dali svoje živote za svoje domovine Francuže.

Dr Goldstein zna da ne bi bilo Ustaškog pokreta da nije bilo Josipa Franka i njegovog unuka Dide Kvaternika - hrvatskih židova. Njegovo insistiranje na tome da su Hrvati krivi zato što ni Crkva ne pristaje na to da padne pred njega na koljena pak se pokaje zbog židovskih žrtava i opravdavanje Bleiburga Jasenovcem (koji bez Dide Kvaternika sigurno ne bi bio ono što je bio) floskule su koje, najblaže rečeno, nisu nikakav dokaz Goldsteinova hrvatskog patriotizma: on pljuje na ruku koja ga hrani. I omoguđuje mu da radi i najapsurdnije stvari, smatraju i sebe - besprijekornim, ako ne i bezgrešnim.

No, što se tiče Goldsteinove samokritičnosti, u ruke mi je odspjela jedna važna bilješka iz službenih izvora: www.24sata.hr/info, gdje možemo pročitati kako je dr Slavko Goldstein, osobno pozvan gost, bio na večeri s G. W. Bushom (u svojstvu Predsjednika USA).

Gospodin Goldstein je sigurno znao tko je G. W. Bush, ako ništa - itaju i na web-stranica-ma podatke koji se još uvijek mogu itati. U mnoštvu tih podataka, doznajemo da su: oba djeda G. W. Busha bili ne samo prvi me u Hitlerovim pristašama, nego i financijeri Hitlerove nacional-socijalisti ke stranke i prije nego li je Hitler dobio izbore 1933. Tu možemo pro itati i jedan dulji lanak objavljen u londonskom 'The Guardianu'. Njegov djed, ameri ki senator Prescott Bush bio je na elu nekih ameri kih kompanija koje su financirale uspon nacional-socijalisti ke vlasti u Njema - koj, a posebno arhitektonske pothvate, kao što je izgradnja koncentracionog logora Auschwitza i logora smrti u Birkenau, itd.

Na web-stranici "http://ecosyn.us/Bush-Hitler/" (pod naslovom:

"A Dynasty of Mass Murders: Bush Family Nazis") možemo pro itati da je djed G. W. Busha, Samuel Prescott Bush još u mladosti, i to kao sin biskupskog propovjednika George Herbert Walkera, svog drugog djeda, pristupio u sektu sata-nista i da njegovi potomci i dalje pripadaju toj sekti. Toj seriji web-stranica o Bushu i njegovoj obitelji mogli bismo dodati niz drugih podrobnosti, ali ostani-mo na samo ovih nekoliko podataka (koje dr Goldstein može la-ko provjeriti). Da se ne radi o provjerljivim podacima oni bi po-odavno bili izbrisani s Interneta ili bi novinari koji su pisali i obja-vili navedene priloge u ameri - kom i britanskom tisku odavno odgovarali pred sudom zbog difamacije, ali, eto - šutnja je pri-znanje.

Budu i da se svi uzvanici one Bushu 'smiješne ve eri na Pan-

tov aku' hvale kako su bili na "ve eri s G. W. Bushom u Tito-voj pojati izgra enoj na tu oj, otetoj zemlji, a u prvom redu Sjepan Mesi i Ivo Sanader, a zatim i dr Slavko Goldstein, tre-ba im postaviti pitanje: zar su oni zaboravili onu lijepu i mudru hrvatsku nardonu izreku: S kim si - takav si!

A sad nek nastave sa svojim pri ama koje ubudu e govore samo o njihovoj zloj savjesti, a istina o hrvatskom narodu stvar je naju enijih i najneprisranijih u našem, državotvorenom naraš-taju, koji nisu "s vragom tikve sadili" pak nam se ne mogu ni "o glavu razbiti". Nakon ovog osvrtu uslijedit e i iznošenje na vidjelo to nih podataka i - i o na-šima i o njihovima - i o patrioti-ma i o renegatima.

POVIJEST SLAVKA GOLDSTEINA PRILAGOĐENA ZLOČINCIMA-TITOISTIMA

Goran Juriši , profesor,
Zagreb

Mišljenja sam da bi lijepljenje ideoloških etiketa u na elu trebalo ostati iza nas jer je lijepljenje takvih etiketa bio u bivšoj Jugoslaviji posao agitacijske propagande titoisti kog režima jugoslavenske komunisti ke partije, ali u društvu kao hrvatsko, u kojemu nije provedena sustavna dekomunizacija, recidivi komunizma ili titoizma nisu rijetkost, tako i etiketiranja s titoisti-kih polazišta. Jednu od etiketa predstavlja laž da je ideja o hrvatskoj državi zlo ina ka, i da je sam akt osnivanja hrvatske države kroz povijest 20. st. zlo i-

na ki. O tome smo se na-slušali i od velikosrpske propa-gande Miloševi eva režima 1990. u kojoj je re eno da e posljedica osnivanja samostal-ne hrvatske države biti genocid nad Srbima od strane vlasti Republike Hrvatske. Kao što smo svjedoci, nakon akta o osnivanju hrvatske države Re-publike Hrvatske nije uslijedio genocid nad Srbima. Me utim, nakon akta o obnovi Jugoslavije iz 1943. i osnivanja „Republike Srpske“ iz 1992. uslijedio je genocid nad nesrp-skim pu anstvom.

Titoisti kažu ovako: „Bleiburg“ i „Križni put“, kao sintagme za masovni zlo in, za genocid, rat-

ni zlo in i etni ko iš enje hrvat-skog politi kog naroda, poslje-dica je 1941. ili „ustaškog geno-cida“. S obzirom da ustaše ima-ju nacionalnost, i to hrvatsku, neizravno su Hrvati vodili 1941. navodno genocidnu politiku, a hrvatski narod je u na elu navo-dno „genocidan“. Neki bezobra-zniji beski menjaci tako zbore otvoreno, a oni malo profinjeniji marksisti drže se pojma „ustaš-kog genocida“ odnosno ubojs-tva srpskog naroda u Nezavi-snoj Državi Hrvatskoj. Isti mo-del etiketiranja je u današnje vri-jeme prenijet na naše (ne)pri-like jer neki drže da je Republika Hrvatska kao žrtva genoci-da od strane srpskog režima

hrvatskim narodom navodno „genocidna tvorevina“ u kojoj je stradao goloruki do zuba naoružani srpski narod. Upravo zbog toga, i u inat svima, Hrvati ne bi trebali i ne smiju pristati da im svaka šušna na ovom svijetu i susjedstvu, pa i u vlastitoj zemlji i domovini, lijepi etikete, jer, ne zaboravimo, Berlinski zid je pao, a Vijeće Europe osudilo je, kako zlo ino fašizma, tako i zlo ino komunizma.

Povijesna je činjenica da partizanski zlo ino jugoslavenskih komunista (titoista) zvan „Bleiburg“ nije posljedica 1941. kao što takvo svoje mišljenje pokušava hrvatskoj javnosti i svijetu nametnuti g. Slavko Goldstein. Politički je nekorektno u zemlji kao Hrvatskoj, u kojoj je 45 godina vladala komunistička diktatura, i u kojoj do danas nije jurisdikcijski osuđen niti jedan komunistički zločin, stalno potpaljivati vatru o „ustaškom genocidu nad Srbima“ o čemu se hrvatska javnost pod zadnje naslušala od strane velikosrpske propagande Miloševićeva zločina režima, a prije toga u 45 godina

dugoj propagandi jugokomunističkog zločina režima. Što je s osudom komunista kog genocida iz 1945.? Osvjetljenje zločina samo jedne totalitarne ideologije, fašizma, a ne osvjetljenje totalitarnog komunizma, i neprosvjetljenje o titoističkom komunizmu dovodi hrvatsko društvo u položaj roba zločina režima i njegovi apologeti tumače da je sve hrvatsko, a što nije titoističko i jugoslavensko (velikosrpsko), zločin režima.

„Teško je uistinu doma im mrziteljima istine i obožavateljima laži, crvenih i crnih zločinaca i ostalog zla spomenuti da su njihovi obožavani idoli po inili pored zločina režima i zločin širenja vjerske, rasne i nacionalne netrpeljivosti – antisemitizam. (...) Tito i Komunisti kao partija Jugoslavije gradili su politiku prema svijetu i iznutra, osim na komunističkom internacionalizmu, proleterskom socijalizmu, samoupravljanju i nesvrstanošću, i na pomno prikrivenom antisemitizmu (...) Titov antisemitizam ogledao se je ne samo u rušenju beogradske i panjevačke sinagoge po dolasku na vlast, već i u činjenici da je preo-

stale židovske sinagoge dao preurediti u društvene domove, kinodvorane ili sjedišta partijskih komiteta (na pr. sinagogu u Bjelovaru koju su titoisti pretvorili u tako zvani društveni dom). Tito nije vratio od nacista konfisciranu židovsku imovinu preživjelima ili nasljednicima ubijenih za vrijeme Holokausta, već je dapače, nakon osnutka države Izrael 1948. godine poticao iseljavanje Židova s područja Hrvatske i bivše Jugoslavije u Izrael uz uvjet da su se morali odreći jugoslavenskog državljanstva a samim tim i imovine koju su ostavljali za sobom. (...)“ (Izvor: „HRVATSKO PRAVO“, 02. II. 2008. i članak: „Kako su Titovi komunisti sudjelovali u pogromu i otimali židovsku imovinu!“)

Iako g. S. Goldstein ima pravo pisati o čemu hoće, napokon, totalitarni je komunizam iza nas, a demokracija se nazire ispred nas, iako je upitno je li zbog silnih titoista u vlastima i pri vlastima dostižna, tako i govoriti i pisati o hrvatskim zločinima nad Židovima i Srbima, ali zaobilazi pisati i govoriti o jugoslavenskim zločinima nad Židovima, o Titovom antisemitskom i protuhrvatskom režimu i komunističkom teroru pred kojim je iz bivše Jugoslavije u Izrael odseleo onaj dio desetkovane židovske populacije koji je preživio srpski i hrvatski holokaust iz 1941. godine. O hrvatskom holokaustu (po diktatu nacističkog režima Njemačke) nas je iscrpno obavijestio g. S. Goldstein, na čemu mu hvala, a o srpskom holokaustu nas je obavijestila gospođa Ljubica Štefan, nositeljica izraelskog odličja Pravednika među narodima koja je u memorijalnoj ustanovi Jad Vašem navedena da potječe iz Hrvatske („Croatia“).

Hvala i njoj što se pobrinula, kao i g. S. Goldstein, da povijesna istina ne ostane duboko zakopana u podsvijesti. Obitelj gospođe Štefan, kao i neke druge hrvatske obitelji spasile su u Drugom svjetskom ratu na području Nezavisne Države Hrvatske više Židova nego Oskar Schindler, ali s obzirom da je hrvatska povijest povijest jednog podjarmljenog malobrojnog ali srda nog, hrabrog i slobodarskog naroda, Hollywood nije zainteresiran za juna ka djela Hrvata, kojih u percepciji

svjetske javnosti ne smije ni biti jer ina e ne drži vodu jedna džba po kojoj su izjedna ene hrvatske žrtve velikosrpske agresije s velikosrpskim agresorom. Zanimljivo da Pravednica me u narodima nije bila mišljenja da su Hrvati u NDH navodno po inili genocid nad Srbima, jer za takve tvrdnje nema dokaza ni uporišta u povijesnoj znatnosti, a ona kao vrsni istraživa povijesti i „hr ak“ koji je „rovorio“ po povijesnim arhivima zasigurno bi naišla na dokumente koji bi potvrdili propagandisti-

ke teze beogradskog Memoranduma SANU jer upravo je kao nekadašnja Beogra anka godinama pretraživala arhive po Beogradu, i ako tamo nema dokaza o navodnoj genocidnosti NDH nad Srbima onda ih nema nigdje na svijetu. Zato je, me utim, naišla na bezbroj dokumenata o srpskom holokaustu nad Židovima, a te je dokumente titoisti ki režim desetlje ima skrivao od javnosti kao zmija noge.

PRAVOSLAVNA ŽALOPOJKA br. 17

Dušan Marko Bogunovi

D.M.Backo-Bogunovic@web.de
Nikola-Tesla@web.de

Nürnberg den, 17. April/Travnja 2008.

Javlja Vam Vaš hrvatski pravoslavni Grga Zlatoper, zapravo Dušan Marko Ba ko - Bogunovi

Što Vam u novoj Republici Hrvatskoj još treba? Hrvatski pravoslavni krš ani, koji i nadalje šute?

Znam da to prepisivanje iz njema kih knjiga, koje na hrvatski prevodim, ne odgovara još svima u novoj Republici Hrvatskoj i uvijek se pitam zašto ne prikazete druge dokaze?

Ju er mi je jedan Hercegovac iz Širogog brijega rekao: "Naših ustaša je poginulo 500.000 (bolje je pisati 1/2 milijuna) u II. svjetskom ratu"! Znam se za 30.000 kod Bleiburga i sigurno drugdje daljnjih 20.000 - sve ukupno oko 50.000. Daljnjih dokaza nisam našao? Ako znate Vi objavite!

Mogu upitati: Ra unaju li se i one žrtve NDH-a iz ustaških divizija koji su za Hitlera ratovali i poginuli na ruskom frontu, isto u Titova ubijanja?

Za zlodjela paveli evih ustaša, kojih samo do 1943. godine ima oko 750.000 (3/4 milijuna) ima dokaza i tko ih nema poslat u mu skeniranu stranicu te njema ke knjige: "Politik der Pöpstes in XX. Jahrhundert"!

Osim toga, ima njema ki ministar vanjskih poslova, a sigurno imaju i Amerikanci navedene dokaze iz te njige, ali ih ja nemam! Ako mi Vi ne vjerujete pišite - tražite!

Meni je dosta takvih Vaših kleveta "Hrvatski pravoslavci ni sve enici nisu bili od strane ustaša ubijani. Logora u NDH-a nije bilo. U logoru KZ-Jasenovcu nitko nije pogubljen i onog "Sabljaša u odori" nije bilo. Isto tako, nije ubijeno ni onih 85.000 hrvatskih Židova!

Trebam pisati u Be ili Izrael, pa da Vam priskrbim podatke?

Meni je dosta da se samo za istinu naših hrvatskih krcsana pravoslavaca brinem, a ne još i za Titove heroje Nadu Dimi , Ivicu Gojaka, Ivu Lolu Ribara i ostale Vaše. Na Tita i Tu mana da i ne pomišljam?

Cincarska strategija: Ivo i Milorad

Tko se još od "takozvanih pravoslavaca Srpske stranke" u Hrvatskom saboru usudio pisati Vam tako nešto? Koliko smo se puta njima, tim "lanovima Sabora" obratili – a odgovora nema? Zalijepili se na saborske stolice i nisu tako "Olujom" biti protjerani 1995. godine?

Zaboravili ste:

"Srbi" žive u Državi Srbiji, a zašto Vama treba ta "Srbska stranka" u Hrvatskom saboru? Da se može reći da kod nas sve manji-

ne, a pogotovo "Srbi", imaju sva prava, i to u pravnoj državi Republici Hrvatskoj?

Na to bi se moglo reći:

"Izdajica hrvatskog naroda ima ne samo izvan granica, već unutar još možda i više"?

Takvoj "vrsti puka" nikad nisam pripadao! Hrvatskoj nisam dužan, nego je ona dužna meni! To što su Titovci nama Bogunovi ima u Zagrebu uzeli (koliko kuća, vila na Cvjetnom tr-

gu?), a Tu manovi zadržali (Trebao im je smještaj za Hercegovce?). Kakva je tu pravna razlika?

Ne mrzim Pavla, Tita, ni Tu - mana! Ali, zašto da ih volim?

Nevjerovatno, ali istinito, ako nam ni u Pavla ovoj NDH-a to nisu uzeli!

Uzeto je uzeto, krađa ostaje krađa, i samo ekamu da Republika Hrvatska uđe u Europu!

VJEKOSLAV ŠKREBLIN SAVJETUJE KAKO SE BORITI PROTIV KRIMINALA (3)

Vjekoslav Škreblin,
privatni kriminalistički istražitelj

Glavni stan medijske mafije

Povodom 10-godišnjice izlazenja "JUTARNJEG LISTA", NINOSLAV PAVI predsjednik i izdavač EUROPA PRESS HOLDINGA izjavljuje u tom listu, koji je tako er dio EPH: "Mi smo globalna svjetska kompanija..." "Možemo doći u raskorak s elitom, ali ne s istateljima." "Mi smo apsolutni oglasni lider. Oglasi i znaju da oglas u ovim novinama vrijedi više."

Najupečatljivija izjava elnog o vjeka EPH je: "Ako je vlast nesposobna, JUTARNJI TO MORA REĆI OŠTRO I ARGUMENTIRANO..."

SLUŽAJ ŠKREBLIN dokazuje kako su NINOSLAV PAVI i oni koje predvodi, zapravo SITNI KRIMINALCI. Slikovito rećeno, i ga je koje gospodin PAVI nosi na sebi nisu njegove, jer i novac kojim su kupljene je UKRADEN. Žutilo i vonj koji se sve jače uje iz EPH, tako er su URADAK

njihovih korupiranih novinara.

Pošto su NINO i "njegov" EPH dio snažnog zločina kog lanca, i je karike ini pravosuđe, državno odvjetništvo, politički vrh naše zemlje... još je neko vrijeme PAVI blagolagoljati u izdanjima ove izdavačke kuće.

Ali kada dođe čas, država će mu PONOVO staviti lisice na ruke. Kao i svakom drugom kriminalcu.

Bitno je za njegovo dosadašnje medijsko orgijanje i EPH-ov opstanak, što su dio. a time i pod zaštitom GLOBALNE ME UNARODNE ZLOČINAČKE ORGANIZACIJE, KOJOJ PRIPADA I NJIHOV VEĆINSKI VLASNIK, NJEMAČKI MEDIJSKI MOGUL WAZ.

ime su se EPH, i njihov elni kriminalac NINOSLAV PAVI, dokazali kako se i njima mora pozabaviti pravna država?

Pokazali su kako se zapravo radi o poligonu s kojega se izvršavaju medijski udari na pojedin-

ca, grupu ili instituciju. Po kriteriju trenutnih interesa mafije. Kako se MEDIJSKIM UDARIMA priprema podloga za izvršenje FIZIČKE LIKVIDACIJE?! Kako se napada sve i svakoga tko EPH-u i njihovim prijateljima stane na put?

Kako se EPH poglavito "JUTARNJI LIST" i njihov "GLOBUS" zatekao u klopci, pišu i o kretanju i radu "političara" koji su zapravo BAŠ U TOM TRENTKU IZVRŠAVALI KRIMINALNE RADNJE?

Jasno, kada su EPH-aovci i njemački WAZ-ovci shvatili emu su nesvjesno svjedočili ili, pokušali su DEMANTIRATI svoje svjedočenje!! Protiv ove BANDITSKE IZDAVAČKE KUĆE, PODIGNUO SAM I TUŽBU ZA NAMIRENJE ŠTETA, koje štete je EPH nanio i lanovima moje obitelji.

Jasno, jasno, u obrani slobodnog i patološki nepogrešivog izražavanja EPH, ustala je pravosudna mafija hrvatskog pravosuđa.

Svojim servilnim zaštitni kim nastojanjima, pravosudna je mafija iza sebe ostavila dovoljno neizbrisivih tragova, koji nesumnjivo pokazuju me usobnu povezanost ove dvije zlo ina ke organizacije.

NINOSLAV PAVI i njegov EPH sada drhte kao "glodavci" zateeni u klopki. Sudbinu im kroje drugi, neovisni o mitu, korupciji, teroru i terorizmu.

Jedan od bisera što ih je EPH-ov desetogodišnjak "JUTARNJI LIST" prosipao pred svoje itatelje, svakako je izvješivanje i demantiranje o diplomatskom skandalu izme u SR NJEMAKE i REPUBLIKE HRVATSKE. Bilo je to krajem studenog 2002. godine:

Zbog progona kriminalaca koji se nalaze u vrhu države, ve sam se dvije godine ILEGALNO nalazio u Njema koj. Pošto su HR institucije sa svojom logistikom dokazale kako njima upravljaju sumnjivci, nastavljam ih razotkrivati putem srbijanskih medija... 18. studenog 2002. godine, u BG dnevnom listu "EVROPSKI NACIONAL" po inje izlaziti FELJTON o mojem slu aju.

Prvi nastavak feljtona potpisuje novinar TOMISLAV CRNOJEVI . Ve idu eg se dana u Berlinu "obreo" tadašnji tzv. ministar vanjskih poslova RH TONINO PICULA. Razgovara sa svojim kolegom. Danas imamo dokaze kako je i JOSHCKA FISHER, tadašnji ministar vanjskih poslova SR Njema ke, karika me unarodnog zlo ina kog lanca, koja organizacija kontrolira i reketira njema ko društvo kao sustav.

Istovremeno su to tada ve inili još neki elnici država, za što tako er postoje neoborivi

dokazi. Razvidno je kako se mafija dokopala najviših državnih pozicija s ciljem zajedni ke kontrole ljudskog društva kao sustava. Tom prilikom izme u Njema ke i Hrvatske izbija DIPLOMATSKI SKANDAL. O tome izvješuje EPH-ov "Jutarnji list". Štoviše, njihov novinar prenosi WEISS-ove izjave. Ina e njema kog veleposlanika u Zagrebu.

Neka me ambiciozni EPH-ov sumnjivac NINOSLAV PAVI ispravi ili dopuni, ako nisam tadašnje pisanje EPH-ova "Jutarnjeg lista" vjerno prenio. Njihov je novinar tada iskazao WEISS-ovu zabrinutost i upozorenje upu eno RH, kako Republika Hrvatska NEMA ŠANSE U DOGLEDNO VRIJEME PRISTUPITI PREGOVORIMA O ULASKU U EUROPSKU UNIJU. Kada se mafijaško mozgovlje ohladilo, službeni BERLIN je "nasapunao" svojeg Weissa u Zagrebu.

"Jutarnji list" spominje i DISONANTNE TONOVE.

Samo dan-dva nakon ovakvog "ekscesa", SR NJEMA KA izjavljuje i dokazuje svoju "lojalnost" HRVATIMA. Polizali su ono što su izjavljivali o HR pristupu EU pregovorima... ak je i EPH putem svojih izdanja objavio kako njihov novinar i nije niti bio na WEISS-ovoj konferenciji za tisak...

U novoj verziji, Nijemci tvrde ak KAKO HRVATSKA SAMO ŠTO NIJE POSTALA LANI-COM EUROPSKE UNIJE.

ŠU UR ALAHU, rekla bi naša bra a muslimani. I FELJTON BG "EVROPSKOG NACIONALA" PRESTAJE IZLAZITI... Jer je njema ku redakciju tog dnevnog lista zahvatio požar.

Me unarodana se mafija našla u velikom raskoraku. "Jutarnji list" te njihovi NINOSLAV PAVI i EPH tako er.

Ali ne u raskoraku sa svojim itateljima, ve sa samim sobom.

Takvim ponašanjem osumnji eni su mi zapravo "doturili" u ruke MATERIJALNE DOKAZE protiv njih samih, a koje dokaze prezentiram i ovdje. Kako bi sumnjivci bili temeljiti i dosljedni, njema ka strana HR državnoj mafiji šalje 50 (pedeset) MILIJUNA EURA na ime potpore za daljnje pospješivanja demokratskih tijekova u našoj zemlji.

Istragom e se utvrditi, ako ve nije utvr eno, jesu li s tim novcem Nijemci Hrvatima avansirali troškove organizacije BEOGRADSKIH DOGA ANJA u ožujku 2003. godine?

Kada mafija bilo koga želi odstraniti, tada su u taj projekt uključeni svi segmenti zlo ina ke organizacije. I slu aj "eutanazije" ŽIDOVSKE OP INE ZAGREB dokazuje ovakav angažman pripadnika kriminalnog podzemlja.

ŽIDOVSKA MAFIJA je izravno rušila TU MANOV REŽIM. Na elo države gurali su i progurali tadašnjeg autsajdera, dokazanog kriminalca STJEPANA MESI A. Neki pripadnici ove mafije krili su se u ŽOZ-u. Potporu za svoja prljava "dejtvovanja" prvog ovjeka te vjerske zajednice nisu imali. Tim inom je ŽOZ na sebe navukao pažnju i bijes kriminalaca, koji su odlu ili oplja kati i uništiti 200 godina staru ŽIDOVSKU VJERSKU ZAJEDNICU.

U ostvarenje ovakvog pothvata morali su se ukljuiti svi dijelovi HR mafije, uz snažnu potporu meunarodne židovske zloinačke organizacije. Stoga protuzakonito osnivanje nove vjerske zajednice ovjerava "država". Svaki prosječanovjek ne postavlja suvišna pitanja ako na skupovima novoosnovane židovske vjerske zajednice BET ISRAEL primjeuje i STJEPANA MESIĆA, DRAGANA PRIMORCA, JADRANKU KOSOR, MILANABANDIĆA...

Ta oni su nositelji hrvatskog sustava i uvjari njegova USTAVA i POZITIVNIH ZAKONA, zar ne? Oni se zasigurno ne bi složili s ikakvim protuzakonitim radnjama!

Tako sam i ja razmišljao, dok nisam shvatio kako su baš takvi "primjerci" nositelji svekolikog kriminala. Štoviše, itaju i dnevni tisak, prosječan e HR građanin tako er podržati "osniva e" i njihovu "državotvornu" logistiku.

Eto, OGNJEN KRAUS predsjednik ŽOZ-a mora platiti 5.000,00 kuna, jer je klevetao IVU GOLDSTEINA predsjednika BET ISRAELA.

Zašto bi grad Zagreb takvog ovjeka KRAUSA podržao u gradnji nove-stare sinagoge?

A da se javnost u potpunosti informira tko je i što je zapravo dr. prof. OGNJEN KRAUS, pobrinuo se i NINOSLAV PAVI i njegov EPH putem njihova "GLOBUSA". Krajem 2006. godine u svojem "GLOBUSU" EPH je tako OPANJKAO predsjednika ŽOZ-a, da me udi što opanjkani nije završio u LEPOGLAVI. Timinom je i GLAVNI STAN MEDIJSKE MAFIJE OD RADIO SVOJ DIO POSLA.

Pravosudna mafija se tako er "skrbi" o vjerodostojnosti i karakteru predsjednika ŽOZ-a. Osloba a krivnje dr. IVU GOLDSTEINA zbog klevete dr. prof. OGNJENA KRAUSA. Istodobno, pripadnici pravosudne mafije "odrezali" su novanu kaznu predsjedniku ŽOZ-a, jer je oklevetao predsjednika BET ISRAELA. I kome e nakon svega, PRVI zagreba ki kriminalac uskratiti potporu u gradnji sinagoge u Praškoj ulici, nije teško zaključiti.

Eto, tako funkcionira svekolika mafija koja kontrolira i Republiku Hrvatsku.

Jedni druge podržavaju i štite u izvršavanju kaznenih radnji. UNAPRIJED OZNA ENA ŽRTVA TERORA NEMA NI TI TEORETSKE ŠANSE TRAŽITI IKA-KVU ZADOVOLJŠTINU PRED BILO KOJOM HRVATSKOM INSTITUCIJOM.

U mojem sluaju, mafiju i njezine pripadnike raskrinkao sam i pred me unarodnom sigurnosnom zajednicom. Stoga, štovani itatelji, imate rijetku priliku bez bojazni promatrati "zbirku" kriminalaca, koja se "zbirka" kroz ovaj FELJTON upravo niže ispred Vaših oiju.

Nitko iz HR pravosu a, policije, USKOKA, Hrvatske udruge poslodavaca, Zinka Bardi ... ama baš nitko nije odreagirao na ova-kve izmišljotine, koje je tada putem EPH-ovog OGLASA "za-interesiranima" uputila HRVAT-SKA MAFIJA. Me utim, ANTE GUGO je shvatio poruku i nije želio dalje riskirati vlastiti život, kako bi našoj javnosti putem FOKUSA prenio ISTINU I SAMO ISTINU.

Štoviše, uo sam kako ga je kasnije EPH unovao u svoju EKIPU. Jedan se prozvani odvjetnik žalio na takvo pisanje EPH-ovog "Globusa". Koliko mi je poznato, bez ikakvog uinka...

Bez obzira što klevete, piše laži, izmišljotine, obmanjuje javnost, EPH ne snosi NIKAKVE KONZEKVENCE zbog takvog po injenja KAZNENIH DJELA. Stoga zaključujem kako je EUROPAPRESS HOLDING GLAVNI STAN HRVATSKE MEDIJSKE MAFIJE.

Kao i svi sudionici HR zlo inake organizacije, EPH uživa svekoliku skrb pravosudne mafije, koja tako er participira u takvoj hrvatskoj zlo ina koj organizaciji. Stoga EPH putem svojih izdanja slobodno OPANJKAVA, priprema podlogu za ostvarenje plja ki... fizi ke likvidacije...

Židovska op ina Zagreb je primjer djelovanja medijske mafije s ciljem pokušaja institucionalno-legalizirane plja ke imovine te i fizi kog uništavanja ove vjerske zajednice. Svi sudionici ovakvih prljavština, svjesni su kako zbog toga, DO SADA nitko od njih ne e snositi NITI NAJMANJU ODGOVORNOST.

Dana 18. 7. 2005. godine sam putem Op inskog suda u Zag-

rebu podigao "tužbu za namiru šteta u visini 73,2 milijuna britanskih funti ispla enih u hrvatskim kunama"...

Dana 11. studenog 2005. godine dobio sam rješenje napisano 2. studenog te godine. Rješenje je potpisala sutkinja tog Suda INES GETZMIRTL ŠPEHAR. Sud me pravi "blesavim ili mutavim". Izme u ostalog traži da tužbu nadopunim i vratim Sudu u roku od 15 dana.

Naime, Sud nije shvatio VRIJEDNOST PREDMETA SPORA, TUŽBENI ZAHTJEV, O E-KUJE ITKO NAPISANU TUZBU PODOBNU ZA RASPRAVLJANJE... Kao osnovni motiv vra anja moje tužbe na "dora-du", sutkinja navodi KAKO TU-

ŽBA NEMA VIDLJIV PETIT NA OSNOVU EGA TUŽITELJ TEMELJI SVOJ TUŽBENI ZAH-TJEV...

O ito je sutkinja GUZMIRTL ŠPEHAR bila zate ena mojom tužbom protiv EPH. Stoga pretpostavljam zašto je njezino rješenje vrvilo tolikom nadmo - nom bahatoš u, pristranoš u i zašto me je zapravo željela prikazati kao nepismenjaka i primitivca.

Dana 23. studenog 2005. godine gore navedenom Sudu poslao sam odgovor na njihovo rješenje od 2. 11. 2005. godine.

ZLATNA RUKA

(Barba Petru Šegedinu)

ŽRNOVSKA JE ZLATNA RUKA
OD KAMENA ISKLESANA
UTRILA SVOM RODU PUTE
ZA NAVIKE ZA SVAGDANA

RI I SVETE OD ISTINE
U MLADOSTI ISPRI ANE
O POSTRANSKOJ "DJEC BOŽJOJ"
ZANAVIKE ZAPISANE

NIJE KLECA NI PROKLINJA
SUZOM RI JE SVAKA DOŠLA
NA STRANICE OD ŽIVOTA
KUD JE ZLATNA RUKA PROŠLA

OSTAVI SI TRUDE SVOJE
SVIMA NAMA BOGOM DANIM
U I SI ME ZAPOVIDI
DA HRVATSTVO SVOJE BRANIM

VIKOM E TI SJATI LICE
NAD PU INOM MORA PLAVA
POD PELIŠKOM ŠUROM STINOM
DI TI MIRNO DUŠA SPAVA

OD SRCA TI HVALA RODE
PLEMENITI KNJIZEVNI E
ZAUVIK U SRCU MOME
BARBA PETRE PRAVEDNI E

Ivan Šegedin

OPTUŽNI PRIJEDLOG PROTIV CARLE DEL PONTE I DR. - DOPUNJEN

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB

Zagreb, na dne 11. travnja 2008.

OP INSKOM KAZNENOM SUDU U ZAGREBU

Posl. br. XIV-KO-2675/07
Sudac: Dubravka Čošić
Ilica 207
10000 ZAGREB

Temeljem odredbi čl. 302. st. 1. i 2. i čl. 337. st. 1., 2., 3. i 4. Kaznenog zakona, a nakon što to nije učinilo Državno odvjetništvo RH, iako smo mu još 29. ožujka 2005. godine podnijeli odgovarajuću kaznenu prijavu, a koju smo nadopunili 26. rujna 2005. godine, te 3. siječnja i 6. veljače 2006. godine, nastavno podnosimo

OPTUŽNI PRIJEDLOG

(ispravljeni)

u 6 primjeraka

Posebna naznaka:

Ovaj optužni prijedlog razrađen je po modelu Opinskog državnog odvjetništva u Zagrebu, br. K-DO-2311/03 od 16. studenog 2004. godine (Karolina Dragičević, zamjenica opinskog državnog odvjetnika). Naime, naš optužni prijedlog od 27. srpnja 2007. Opinski kazneni sud u Zagrebu vratio je s obrazloženjem da „ne sadrži sve što je po zakonu potrebno“ ne navodeći pritom konkretno uopće što je to, iako mu je dužnost bila to učiniti.

Protiv skupine osoba udruženih u zločinu organizaciju:

1. okr. CARLA DEL PONTE, bivša glavna tužiteljica Meunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, Den Haag, Nizozemska, dotično International Criminal Tribunal for former Yugoslavia, osobnih podataka: rođena u Luganu 9. veljače 1947. godine, švicarska pravnička talijanske nacionalnosti, završenog magisterija prava (Legum Magistra), sada veleposlanica Švicarske u Argentini (as extraordinary and plenipotentiary Ambassador of Switzerland to the Republic of Argentina), Buenos Aires, Embajada de Suiza, Apartado 76, Sucursal 69, Pza San Martín, C1059ABP Buenos Aires, Argentina, tel. 0054 11 4313 2998, e-mail bue.vertretung@eda.admin.ch, razvedenica, nalazi se na slobodi,

2. okr. KENNETH SCOTT, bivši glavni tužitelj Meunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju u slučaju generala Gotovine Den Haag, Nizozemska, dotično International Criminal Tribunal for former Yugoslavia, Churchillplein 1, 2517 JW The Hague, The Netherlands, nalazi se na slobodi,

3. okr. SAVO ŠTRBAC, nekadašnji sudac Okružnog suda u Zadru, od ljeta 1991. godine na položaju obavještajne poslove pri "ratnom štabu teritorijalne obrane Benkovac", kasnije u tri mandata tajnik vlade tzv. Republike Srpske Krajine, haški (dez)informer protiv hrvatskih generala, vodi Dokumentaciono informacijski centar „Veritas“, Beograd, Ulica Dečanska (M. Pijade 8/IV), Srbija, nalazi se na slobodi,

4. okr. VESNA ŠKARE OŽBOLT, bivša ministrica pravosuđa RH, rođena u Osijeku 20. lipnja 1961. godine, diplomirala na Pravnom fakultetu u Zagrebu, Zagreb, Ilica 48, nalazi se na slobodi,

5. okr. JEAN ASSELBORN, predsjedatelj Vijeća Europske zajednice Brussel, na adresi 33, boulevard Roosevelt L-2450 Luxembourg Europe, tél: +352 247 82181
fax: +352 47 02 85, e-mail: info@sip.etat.lu, nalazi se na slobodi,

da su:

I. okr. CARLA DEL PONTE:

Lažno prijavila i optužila hrvatskog generala Antu Gotovinu za počinjenje kaznenog djela koje se progona po službenoj dužnosti, iako je znala da to nije istina, doti no kako slijedi (izmijenjena optužnica od 19. veljače 2004. godine koje je primjena u tijeku):

„Ante GOTOVINA rođen je 12. listopada 1955. na otoku Pašmanu u općini Zadar u Republici Hrvatskoj, koja je bila dio tadašnje Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljnjem tekstu: SFRJ).

Ante GOTOVINA, bivši pripadnik francuske Legije stranaca s inozemnim vođama, vratio se u Hrvatsku u lipnju 1991. godine, kada je imenovan na elnikom Organa za operacijske i nastavne poslove 1. brigade Zbora narodne garde (u daljnjem tekstu: ZNG). Od veljače do travnja 1992. godine bio je zamjenik zapovjednika specijalne postrojbe Glavnog stožera Hrvatske vojske (u daljnjem tekstu: HV), a od travnja do listopada 1992. bio je raspoređen u Hrvatsko vijeće obrane (u daljnjem tekstu: HVO).

Dana 9. listopada 1992, Ante GOTOVINA, koji je tada imao čin brigadira, imenovan je zapovjednikom Operativne zone Split HV-a (koja je 1993. godine preimenovana u Zbornu područje Split) i na toj je dužnosti ostao do ožujka 1996. Dana 30. svibnja 1994, promaknut je u čin general-bojnika. Po etkom kolovoza 1995. promaknut je u čin general-pukovnika.

Dana 4. kolovoza 1995, Republika Hrvatska pokrenula je vojnu ofenzivu pod nazivom 'Oluja' ('operacija Oluja'), s ciljem vraćanja regije Krajina. Ante GOTOVINA je bio glavni operativni zapovjednik hrvatskih snaga koje su u operaciji 'Oluja' bile razmještene u južnom dijelu regije Krajina, uključujući i općine ili dijelove općina Benkovac, Gračac, Knin, Obrovac, Šibenik, Sinj i Zadar. Dana 7. kolovoza 1995, hrvatska Vlada je objavila da je operacija uspješno završena. Akcije vezane za tu operaciju nastavile su se do otprilike 15. studenog 1995. Po etkom kolovoza 1995, nakon vraćanja regije Krajina, Ante GOTOVINA je premjestio svoj stožer u Knin, glavni grad regije Krajina, koji se nalazio u Zbornom području Split.

Dana 12. ožujka 1996, predsjednik Republike Hrvatske, Franjo TUĐMAN, (u daljnjem tekstu: predsjednik Franjo TUĐMAN) imenovao je Antu GOTOVINU glavnim inspektorom Inspektorata HV-a.

Ante GOTOVINA snosi individualnu kaznenu odgovornost za kaznena djela iz članaka 3. i 5. Statuta Međunarodnog suda koja mu se stavljaju na teret u izmijenjenoj optužnici temeljem članka 7(1) Statuta Međunarodnog suda. Djeluju i sam ili u dogovoru s drugima, optuženi je planirao, poticao, naredivao, počinio ili na drugi način pomagao i podržavao planiranje, pripremu ili izvršenje tih kaznenih djela, ili je predviđao vjerojatnost da će ona biti počinjena.

Koriste i termin 'počinio' u izmijenjenoj optužnici, tužiteljica obuhvaća i djela koja optuženi počinio sudjelovanjem u udruženom zločinu kom pothvatu.

Tijekom i nakon operacije 'Oluja' i bitavo vrijeme na koje se odnosi izmijenjena optužnica, Ante GOTOVINA je s drugima, uključujući i Ivana ERMAKA, Mladena MARKAČA i predsjednika Franju TUĐMANA, sudjelovao u udruženom zločinu kom pothvatu, čiji zajednički cilj je bio prisilno i trajno uklanjanje srpskog stanovništva iz regije Krajina, između ostalog pljačkanjem, oštećivanjem ili potpunim uništavanjem imovine srpskog stanovništva, kako bi se pripadnike tog stanovništva odvratilo ili spriječilo da se vrate i ponovno nastane u svojim domovima.

RAZLIKOVNI RJEČNIK IZMEĐU HRVATSKOG JEZIKA I SRPSKOG JEZIKA

HRVATSKI JEZIK SASTOJI SE OD TRI DIJALEKTA: akavskog dijalekta-(ikavski, ekavski, ijekavski izgovori), Kajkavskog dijalekta-(ekavski, ijekavski izgovori) i Štokavskog dijalekta- (ikavski, ekavski, ijekavski izgovori). Osnovica za službeni standard u HRVATSKOM KNJIŽEVNOM JEZIKU je Štokavski dijalekt ijekavskog izgovora oplemenjen s fondom rije i Kajkavskog i akavskog dijalekta.

SRPSKI JEZIK SASTOJI SE OD DVA DIJALEKTA: Štokavskog dijalekta- (ekavski, ijekavski) i Torla kog dijalekta- (ekavski). Osnovni standard za SRPSKI KNJIŽEVNI JEZIK je štokavski dijalekt ekavskog izgovora oplemenjen Torla kim dijalektom.

HRVATSKI JEZIK

razvidan

predstojnik

pro elnik: Pro elnik katedre

sraz

popudbina

rijek

u evnik

podmet

uljudbeni spomenik temeljnoga

priroka

2,4: dva cijela etiri

prikladan (eš. priklad = primjer)

odvjetnik, odvjetnica

odvjetništvo

zra na luka

morski pas

nepažljivo rabiti

SRPSKI JEZIK

o igledan, jasan

šef

šef: Šef katedre...

2,4: dva zapeta etiri, dva zarez

etiri, dva koma etiri

adekvatan, primeren, prikladan

advokat

advokatura

aerodrom, vazдушna luka

ajkula (tur.), morski pas

akati, drndati; izakati, izdrndati

akcent: jedan dínar, dva dínara, tri dínara... i neka	akcenat: jedan dínar, dva dinára, tri dinára... àko, i neka, neka:
sazvuk, sazvu je	Ako. Tako ti i treba. Ako si kažnjen.
aktualan	akord, sazvuk, sazvu je
aktualnost	aktuelan
alkemija, alkemi ar	aktuelnost
lužina, baza	alhemija, alhemi ar
veleposlanik, veleposlanstvo	alkalija, baza
raš lanba	ambasador, ambasada
ticala (kod kukca)	analiza
pljesak; pljeskati - plješ i!	antene (kod insekta)
ljekarna, ljekarnica	aplauz, pljesak; aplaudirati - aplaudiraj!
ljekar, ljekarnica	apoteka
travanj (eški: duben)	apotekar
posvemašno	april
oto je	apsolutno
arhiv (u govornom jeziku itekako se uje i arhiva)	arhipelag
topništvo (od 1991)	arhiva; arhiv: U arhivi Državnog arhiva...
–, (predak)	artiljerija
štiha a	askur el, sukurdov
ateljier (nakon 1991)	ašov, štija a
Atena	atelje
slušateljstvo	Atina
Australac	auditorijum
autopraonica	Australijanac
autocesta (nakon 1990.)	autoperionica
	autoput

HRVATSKI GROBOVI U SLOVENIJI (6. dio)

Janez rnej

Preveo Igor Ivaškovi
(„Demokracija“, Ljubljana,
prosinac 2004.)

Uz cestu Posreda - Senovo nalazi se naselje Veliki Kamen. I tu su bila smaknu a hrvatskih izbjeglica.

Jedan grob je u Šerbe evoj šumi i ima oblik "T".

Drugi je neposredno uz cestu Veliki Kamen - Brestanica, 500 m zra ne linije od kraja Šerbe eve šume, tamo gdje je groblje. Taj grob nalazi se u mo - varnom dijelu u velikoj jami koja je obrasla travom i grmljem. Sve naokolo su pašnjaci. Mjesto se zove Okroglo.

Gospodin i gospo a Maruša zajedno su me s bra nim parom Vodopivec odveli do tog groba. Na licu mjesta nam je gospodin Maruša rekao:

"Pred kraj rata odrastao sam ovdje. Oko 9. svibnja 1945. godine bježale su hrvatske izbjeglice pred partizanima. Partizani su ih ovdje zaustavljali.

U borbi je palo nekoliko Hrvata. Druge su partizani zarobili i zatim likvidirali. Ocu sam pomogao odvu i mrtva tijela do iskopane jame u obliku slova 'T'.

Mrtvi su bili obu eni u crne jake, ali bez hla a, koje su skinuli partizani. Bili su samo u bijelom donjem rublju. U toj jami je pokopano najmanje 50 žrtava. U drugom grobu, kamo nisam išao, pokopanih je od 300 do 500 izbjeglica. Bili su civili i žene."

10. Grob u Lesi nom

Uz put prema Velikom Kamenu posjetili smo i župnika Jožeta

Hribernika na Plištanju. Ve 1991. godine zvao me je kao predsjednika povjerenstva "Demosa", jer šmarska op ina nema povjerenstva za ratne i poslijeratne zlo ine, unato tomu što je župan Franc Poto nik, ina e lan SLS-a (Slovenske pi ke stranke), parlamenta i "Demosa", gotovo susjed iz Gubnoga.

Tada sam nazvao Poto nika i pitao ga o tome. On mi je na to odgovorio, da ne namjerava osnovati takvo povjerenstvo, nego neka ja obilježim grobove uz pomo tamošnjih stanovnika.

Moj, nekoliko godina zakašnjeli, posjet sa suputnicima iz Celja, nije nimalo utjecao na gostoljubivost župnika Hribernika. Bili smo telefonski znanci, a poruka iz 1991. godine bila je zapisana. U njegovu vjerodostojnost sam vjerovao od prvog trenutka, jer sam o njemu uo samo najbolje.

Iz Plištanja smo uskoro otišli u nekoliko desetaka metara udaljeno Lesi no, gdje se nalaze grobovi. Sve enik je po eo svoju pri u:

"Poslije 9. svibnja 1945. godine hrvatski su domobrani po eli uzmicati prema Austriji. U našem kraju su ih partizani presretali i ubijali. Rezultat toga su tri groblja.

Prvo je ovdje uz kraj nogostupa, na lijevoj strani ceste, koja vodi prema brežuljku, gdje je žalosna vrba, a nasuprot nje potok. Uz potok je nasip otpadnog materijala. Tu su grobovi.

Drugo je u smjeru Vrištanja uz potok Sušnicu, gdje se nalazi elektri ni stup. To podru je zove se Drensko Rebno. Lokacija je manje od kilometra udaljena od posjeda Franca Poto nika,

dipl. inž. agronomije, nekadašnjeg župana i lana SLS-a, a sada tajnika u Ministarstvu poljodjelstva. Njegov otac je bio partizan.

Tu su ih, kad su ve bili razoružani, strijeljali. Ali su loše ciljali, pa je mnogo žrtava, napola živih, pokušalo pobje i na brežuljke pokrivene šumom, koji okružuju taj prostor. Nakon toga su ih partizani lovili i ubijali, ne koriste i pri tome vatreno oružje. Ljudi govore da su partizani bili pijani.

Ta smaknu a vodio je Jakob Borštner.

Nešto više o tome bi morali znati svjedoci Martin Lupša, Kolar, Debelak i Franc Amon iz Vrištanja. Sve skupa vjerojatno je pobijeno izme u 300 i 400 hrvatskih domobrana.

Veliko groblje postoji i na Kozjem, na desnoj strani ceste, koja vodi prema Podsredi, tamo gdje danas postoji obrt za brušenje stakla iz Rogaške Slatine. Više o svemu tome moglo bi se saznati u Kozjem."

Za tre e groblje u Lesi nom rekao mi je Pavel Rojs. Leži na desnoj obali potoka Bistrica, gdje je sada trgovina. Tamo postoji i partizansko groblje. Rodbina poginulih je pomiješala lokacije. Tako su Hrvati ukrašavali grobove partizana i obrnuto.

Politi ari prijašnjeg režima nekadašnje šmarske op ine napravili su problem od toga, jer kako su Hrvati uop e i saznali za grobove domobrana. Sama injenica da su groblja bila pomiješana vjerojatno je bila posljedica neposredne blizine gostionice, koju su pobjednici otvorili za svoje potrebe.

ŠETNJA U ŠUTNJI (6. dio)

Marijan Krmpoti , profesor

Naime, po ob em pravilu Hrvat je u Jugi mogao do i na položaj samo ako se izkazao kano prognitelj Hrvata koji smeta velikosrbskoj hegemonisti koj politici. Ponižavali su me i zlostavljali partijci, kolege inakih duša, nadaju i se da e tu manovac, njihovom zaslugom, sam oti i. Nisam otišao. Trpil sam. Mislil sam na naše koji teži križ nose. Koje iz Matice odvedoše u lisi inama. Francek i društvo završit e na robiji. Sud je bil farsa. Sve su osude za njih unapried u slovo sro ene došle iz Beograda. Re e mi to lvo trideset godina kasnije. Fric se, navodno, za Franceka zauzel kod Tita. Poslovi nom postade ona Titova: Tu - man u ne pakovati! A ostalima?

Beograd nam je na RTZ za direktore i urednike nametnuo svoju primitivnu komesarsku eljad. Prolažah tako jednog dana hodnikom u Dežmanovoj 6. Sretoh redateljicu Višnju Lastu, divno i plemenito stvorenje. Marijane, što je ovo? Sve sami klipani! Zaprepašteno e Višnja. Stiskal sam zube. Izdržat u klipane. Uzpravno. ul sam ak da su ženskice u Koordinaciji tv programa zaklju ile: Marijan se izvrsno drži. Uzoholil sam se zbog te svoje stekliške stamenosti. Ali, za Svevišnjeg oholost je smrtni grieh. I kaznil me je, izloživši me teškoj kušnji.

Naime, esto sam vi al gospo u Ankicu Tu man kako se kroz Dežmanov prolaz spušta u llicu. Uviek bismo se pozdravili. Nu, jednog dana prišla mi je izpred zgrade u Dežmanovoj 6. Tiho mi re e: Francek je doma. Vratil se. Sam je. Nitko mu ne dolazi. Do ite! Bit e mu drago. Ne, nije to bila molba. Bil je to

podsjetnik što mi je dužnost u initi za prijatelja. Najviše me ganul pogled njezinih skrbnih o iju. I obe al sam ko iz topa: Do i u. Do i u. Svakako!

Ali nisam. Nisam došao. Ni sutra, ni prekosutra, nikada više moja noga nije kro ila preko praga doma obitelji Tu man u Nazorovoj 10. Što mi bi? Zašto mu okrenuh le a? Zašto ne izpunih obe anje skrbnoj ženi? Iz straha? Prepade li me Angelova upozorba da me motre? Da me prate? I odem li gore u Nazorovu, Udbe e ucjenama od mene htjeti iznuditi doušništvo. Kako bilo da bilo, odrekao sam se Franje Tu mana kad me je trebal. Prevladalo je glas razuma, a ne srdca. Poslije, mu ila me griznja savjesti. Zašto barem jedanput nisam otišao?

Razmišljao sam, kako to okajati, izkupati se za tu svoju ljudsku slabost. Ni biblijska pri a o Petru, pievcu i Isusu nije mi doniela utjehe. Kako sam se u duši sramil tog svojega kukavikoga pokleknu a, odlučil sam ga skriti duboko pod plašt šutnje. I nikada ga nikome nisam spomenuo. A od sramote, Tu manovima se stoga više nisam usudio pred o i. Je li zlato i ona šutnja kojom skrivamo svoju sramotu?

Vrieme je najbolji vidar za sve rane. Do prvih demokratskih izbora na savjesti mi ne ostade ni ožiljak. Nakon izbora zrak ve pomalo vonjaše po svježe posjeenim balvanima. Na Televiziji 19. 6. 1990. skupina hadezeovaca pozvala me na svoj sastanak. Nas 37 podpisasmo se na komadi papira. Netko itljivo, netko ne itljivo. Neki nikako. Me u nama ima i

doušnika. Najstariji sam i kano primus inter pares zadužen sazavati Zbor radnika.

Bil je to najve i Zbor odkada je Televizije. Tražili smo smjenu ciele komunisti ke uprave RTZ-a i ostavke novinara i urednika koje je postavila Ideološka komisija CKSKH. Htjeli smo RTZ o istiti od udbovaca i što prije neprijatelju iz ruku izbiti to najmo nije promi beno sredstvo. Uz gromoglasan pljesak, svi su naši priedlozi prihva eni.

Novi direktor Hrvoje Hitrec nudi mi da zajedno oti emo k Franji Tu manu. Pristajem! Nikamo mi nismo otišli. Predpostavljam, nije nas htjel primiti! Zaklju ci Zbora proslie eni su Saboru i predsjedniku HDZ-a. Zbor je došao i prošao. Udbovci su ostali. Nisu ni asa asili. Zbor je održan 27. lipnja, a ve 25. srpnja u Slobodnom tjedniku la-novi "bundžijske Grupe 37" proglašeni su neradnicima i smutljivcima. Poneseni slobodom, naivnoš u i nesmotrenoš u našom, pogriješan korak u inismo. Zasko iše nas, a naš pokušaj bješe zataškan kano nevriedan spomena.

Jerbo, tih dana dok smo mi htjeli RTZ o istiti od udbovaca, Predsjednik Vlade RH bil je udbaški Glavonja iz Francekova susjedstva. Nije dal svoje. Zna se zašto. Neki su još i danas tamo na Prisavlju.

Pošto je pro ital zaklju ke Zbora, predsjednik HDZ-a, rekoše nam, odbacil je naše zaklju ke i odriešitim rie ima poru il nam da ne e nikakvih prevrata na TV, jer mi nismo slobodu dobili revolucijom nego slobodnim demokratskim izborima.

STVARANJE PRVE JUGOSLAVIJE (1. dio)

Ivo Matanovi , predsjednik

Sama ideja i koncepcija jugoslavenske zajednice nastala je u Hrvatskoj. U njenom stvaranju upravo su hrvatski političari, crkveni i svjetovni, i hrvatska inteligencija, duhovna i svjetovna, imali odlučnu ulogu.

Od Jurja Križanića (1618 – 1683), svećenika i pisca, prvoga našeg panslavena i najranijeg ideologa južnoslavenskog jedinstva, pa preko Ilira Ljudevita Gaja do biskupa Strossmayera, Račkog, Kvaternika, Supila, Trumbića, Meštrovića i dr. nema nijedne naše generacije koja nije bila zadojena idejom jugoslavenske zajednice i koja nije gledala u Rusiju kao zvijezdu istočno.

Slavenofili su pisali o Rusiji kao o slavenskoj materi kojoj su posebno slavenski narodi dužni ono što im je kroz povijest učinila. Vjerovali su da poslije vjekova Helena, Latina, Germana i Romana najzad dolazi zlatni vijek Slavena.

Ilirizam, temeljen na ideji jezičnog i etničkog jedinstva južnih Slavena, udara prve temelje zajednici južnih Slavena i oblikovanju jedne južnoslavenske nacije.

Matanovića Matoševa generacija bila je uvjerena da Balkanu živi jedan narod kojeg su Crkva i tužnici podijelili. Smatrali su da je zajednička država „izraz povijesne potrebe“. Sam Matoš, međutim, bio je nacionalno hrvatski orijentiran.

Hrvatska inteligencija, prvenstveno Jugoslavenski odbor u Londonu, zalagala se da se od južnoslavenskih zemalja, koje

su bile u Austro-Ugarskoj monarhiji, te Srbije i Crne Gore stvori zajednička država pod dinastijom Karađorđevića. Mislili su da su Hrvatska i hrvatski narod previše slabi da bi se mogli odlučno oprijeti germanskom, maarskom i talijanskom pritisku, kao i da je nam izlazak iz Austro-Ugarske i povezivanje sa Srbijom i Crnom Gorom stvoriti bolje i povoljnije uvjete za politički, kulturni, gospodarski i svaki drugi oblik života i da je konačno vođenje hrvatskih poslova biti u hrvatskim rukama.

Crkveni su, pak, ovi bili zadojeni idealizmom da je u zajednici koj državi vladati pamet i poštenje, i vjerno i sposobni ljudi. Uvjeravali su da se Hrvati nemaju što bojati od Srba, jer su kulturno napredniji i ekonomski razvijeniji od njih, imaju naobraženiju i brojniju inteligenciju, pa i oni, Hrvati, voditi novu državu. Išli su toliko daleko da je s vremenom došlo i do jedinstva srpske pravoslavne Crkve s katoličkom Crkvom, što je imati u inku i druge pravoslavne slavenske narode, tako je zajednička država postati uzor i most ujedinjenja cijelog kršćanstva – s prevagom katoličstva, mogućnost povratka pravoslavnih u katoličko jedinstvo.

Takvom stajalištu hrvatske inteligencije doprinijela je politika i Austrije i Maarske, koja nije išla za tim da Hrvatska bude jaka i razvijena. Štoviše, bečki dvor je prije i gospodarski razvoj Hrvatske, a maarska vlada kratila je Hrvatskoj nacionalni suverenitet.

Austrija nije dopuštala ujedinjenje hrvatskih zemalja, namjerno ih je držala razdijeljene duhovno i teritorijalno, i tako je do danas

ostavila trag u različitosti naših provincijskih mentaliteta. Zato sad na površinu izbija kulturna raznolikost među Hrvatima, koja je plod povijesne podijeljenosti drugim narodima. Kad je Austrija pri kraju 17. stoljeća a znatan dio hrvatskih zemalja oslobodila od Turaka, nije ih ponovno ujedinila s Hrvatskom, nego ih je stavila izravno pod svoju upravu, Vojnu Krajinu. Jednako je tako postupila s Dalmacijom i Istri nakon Napoleona poraza 1813. godine, zadržavši ih pod svojom vlašću sve do svoje propasti (1918. g.). To je bio razlog da je osjećaj hrvatske nacionalne jedinstvenosti slabio u korist partikularizma (regionalizma).

Osobito je bila nasilna maarska politika prema Hrvatskoj. Maarski nacionalizam pod vodstvom istaknutog njihovog državnika Košuta išao je za tim da stvori jednu maarsku centralnu državu, veliku maarsku državu od Karpata do Jadrana. Maarski su htjeli uvesti samo i jedino maarski jezik, kao službeni i nastavni jezik, u zemljama tzv. krune sv. Stjepana (Stjepan I. Arpadovi je prvi kralj Maarske - Ugarske - i osniva dinastije Arpadovića), kako se službeno nazivao državno – pravni okvir Ugarske, uključujući i Hrvatsku i Slavoniju, te tako stvoriti od višenacionalne Ugarske isključivu nacionalnu državu u kojoj je postojati samo jedan politički narod – maarski narod.

Mora se, nažalost, priznati da su Maarski za svoju politiku maarske arizacije Hrvatske našli saveznike među samim Hrvatima. Gotovo sve plemstvo, napose visoko plemstvo,

prionulo je uz Ma are i bili okosnica ma arske unionisti ke stranke u Hrvatskoj, koju su Ilirci posprdno nazivali ma aronskom, a njihove pristaše ma aronima. To je plemstvo smatralo da e u zajednici s Ma arima ste i sigurniju zaštitu svojih staleških i gospodarskih interesa, naro ito nakon ukidanja kmetstva u Hrvatskoj.

Vrijedno je uzgred napomenuti, da znatan dio feudalne aristokracije nije ni pripadao hrvatskom narodu. Nakon sloma najja ih hrvatskih feudalnih porodica, Zrinskih i Frankopana, u 17. i 18. stolje u, velika su imanja u Hrvatskoj dobili lanovi stranih aristokratskih obitelji. Isti slu aj je bio i u Slavoniji, kad su iz nje istjerani Turci. Vlasnici tih imanja od kojih su uzimali dohotke, a živjeli su u Ma arskoj ili Austriji.

Takvoj hegemonisti koj i ugnjetava koj politici Ma ara prema Hrvatskoj oštro su se suprotstavili Ilirci (Ilirski pokret i Ilirska stranka). Ilirci su ustali u obranu osnovnih nacionalnih prava, a prije svega samog nacionalnog jezika, koji je – kako znamo – najvažniji dio svakog naroda. To su dobro znali svi oni koji su nas htjeli germanizirati, talijanizirati, ma arizirati. Valja ovdje posebno naglasiti da se srpski jezik na sve mogu e na ine pokušao nametnuti kao državotvorni jezik i u prvoj i u drugoj Jugoslaviji. U tome su im pomagali hrvatski jezi ni unitaristi (Žanko, Šuvar i dr.) stvaraju i dojam da je bolje, kulturnije, pravilnije govoriti, re i, ono što nije hrvatsko. Bilo je to jezi no nasilje kojemu se je hrvatska kulturna povijest uspješno opirala.

Nesumnjive su zasluge Iliraca za hrvatski narod na nacional-

nom, kulturnom i jezi nom podru ju. To nas upravo poti e da se s kojom rije ju više upoznamo s postankom i djelovanjem Ilirizma, kao hrvatskog narodnog i preporodnog pokreta, s njegovim ciljevima i uspjesima u bu enju narodne svijesti i stvaranju moderne hrvatske književnosti, ali tako er i s razlozima prestanka ilirskog pokreta.

Ilirizam se kod nas Hrvata javlja u doba kad su se po ele oblikovati hrvatska i srpska nacija u suvremenom smislu. Intenzivnije nacionalno osvješ ivanje je tek u drugoj polovici 19. stolje a: do tada ve ina pravoslavnog življa u Hrvatskoj nije ni znala za srpsko ime. Bili su poznati kao „Riš ani“.

Pod ilirskim imenom, za koje narod u Hrvatskoj do Napoleoneve Ilirije (1809. god.) nije nikad ni uo, u hrvatskim podru jima se osnažio, a negdje i uskrsnuo osje aj svijesti naše narodne i kulturne pripadnosti, kojoj je tek dr. Ante Star evi vratio hrvatsko ime.

U samoj Hrvatskoj, u kojoj mnogi nisu ni znali da su Hrvati, taj pokret je po eo uvjeravati ljude da je hrvatsko ime jedno u nizu ilirskih pokrajinskih imena i da su Hrvati Iliri. U tome je bio izri it Ljudevit Gaj, vo a ilirskog narodnog preporoda, njegov rektor i organizator. Gaj je probudio i proširio u dijelu građanstva, malog plemstva i inteligencije svijest o narodnoj pripadnosti. Polaze i sa simplisti ke pretpostavke da identitet jezi ni dokazuje identitet narodni, on vjeruje da su narodi slavenskog juga izravni potomci starih Ilira, da su svi jedan narod i da ih treba ujediniti u jedan Ilirski narod, u veliku Iliriju.

Ilirizam po Gaju ide za političkim okupljanjem i jedinstvom Ilira, a to su svi Južni Slaveni, unutar i izvan Habsburškog carstva. On govori o jednom – ilirskom narodu, iako je morao biti svjestan posebnosti genetičkih imena (hrvatskog, slovenskog, srpskog, bugarskog).

U svojoj prvoj fazi Ilirizam je išao za obranom hrvatskog jezika i hrvatskog naroda od ma arizacije. U daljnjem razvoju cilj mu je da poveže sve Hrvate, a zatim i sve Slavene, gdje se god nalazili. Doprinijela je tome probu ena slavenska ideja, kojoj bijahu glavni apostoli ehoslovaci Šafarik i Kollar.

Vjera u veliku slavensku značaja je glavno oružje u borbi protiv Ma ara. U osje anju vlastite snage Ma ari su prije Ilirizma držali da e lako asimilirati sve male nema arske narode u Ugarskoj, pa i hrvatski. Ilirizam je, naprotiv, u Hrvata podigao uvjerenje da su upravo Ma ari malen otok i u slavenskom moru i da se oni moraju sami uvažiti. Ilirci su se pozivali na svijest o veličini i vrijednosti slavenskosti, koje e u ovje anstvu izvršiti kona an zadatak: da u me usobnoj ljubavi povežu sve ljude. Pritom valja napomenuti, da je i Puškin, najve i ruski lirik, uvjeravao da je Zapad truo, da svjetlo dolazi s Istoka i da e maj ica Rusija preporoditi svijet!

Uz misao o našoj broj anoj veličini Gaj je isticao i našu autohtonost i starinu u Europi. Po njemu Hrvati su, kao dio Ilira, stari europski narod, s tradicijama i kulturnom prošloš u i imaju u Europi više prava nego kasniji došljaci Ma ari.

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

KAUNITZ

Njegova jasnost, knez Wenzel Anton Kaunitz, bio je jedna od najduhovitijih pojava svog vremena. Rođeni Bečanin služio se u svom privatnom životu najrađe pučkim dijalektom, i kao da su u njem živjela dva sasma protivna čovjeka.

Kaunitz – diplomat i Kaunitz – posve jednostavan i iskren čovjek, ali ta oba i sasma protivna Kaunitza imali su u svom načinu nešto neodoljivo što je oko njih prikupljalo bezbrojne i nesumnjivo odane prijatelje.

Njegova narav nije spram onih viših od sebe poznavala dodvoravanja, a i njegove zapovijedi spram nižih nisu nikada ni sličile na zapovijedi.

Bio je jedan od onih ljudi, koji u razgovorima nisu nikada ničija „opozicija“, ali koji nikada barem glasno i ne odobravaju svojim surazgovaračima.

U vrijeme odvijanja našeg romana bilo mu je trideset i pet godina. Odijevao se raskošno, ali i vrlo pomno. Baršun, svila, čipke, zlato i srebro njegovih odora bili su upravo znalački izabrani i služio se najvećma tamnomodrim bojama.

Bijela vlasulja izvrsno je pristajala onom njegovom pravilnom pa i gotovo nježnom profilu, onim uvijek mirnim, ali kao i malo osmjehnutim očima, dosta izrazitom tan-

kom nosu i možda ponešto i suviše uskim usnicama.

Na krajevima usana podrtavale su često dvije izrazite bore, koje su se upravo jednako smiješkale u ozbiljnim kao i najzabavnijim časovima.

Rodio se drugog veljače godine 1711., pa iako je u svojim diplomatskim osnovama računao jedino s najkrućim stvarnostima, vjerovao je ipak i u to da mu brojka 2 donasa uspjehe.

Kako je došao do tog uvjerenja, to si ni on sam nije mogao točno objasniti, ali se ipak u svim spisima, koje je potpisivao, ogledavao na kalendar ili sat, i ako se nešto događalo u znaku brojke 2, bio je posve siguran i u svoj uspjeh.

Već kao dijete u kolijevci bio je određen za budućeg svećenika; tako je željela pobožna majka Marija Ernesti-

na rođena grofica Rietberg, ali se mladić nakon svršenih studija u Beču, Leipzigu, Regensburgu i Leidenu posve mirno i bez ikakvih razrješavanja odlučio za državničke poslove.

Priznao je majci:

- Talent je dar Božji i Bog odlučuje sa svim onim, što se događa. ... Ja mislim da imam talent za diplomaciju, i ako je tako, onda je i taj moj talent određen po Božjoj volji, majčice. ... Ako ne uspijem, povući ću se u samostan!

Bilo je to na drugog veljače 1732., i kako su svi njegovi poznavali i njegove doduše posve mirne, ali i čvrste odluke, gledali su u njem s mnogo sumnje nekog budućeg državnika.

Činio im se suviše tih, šutljiv, i što im je najviše smetalo, suviše jednostavan. Izbjegavao je društva i za svoje šetnje tražio neke posve osamljene i sakrivene puteve.

Natuknuli su mu, da nije pametno što se suviše često razgovara s malim ljudima, meštrima, seljacima pa i slugama, a on se mirno osmjehivao:

- Oni su kotači na kojima se vozi država, i ako tko želi postati dobrim kočijašem, mora prije svega pregledati kotače! ... Prigovarate mi što se slabo družim s diplo-

matima? ... Ako su dobri, onda i onako ne ću od njih ništa doznati, a ako nisu, onda ću ih i onako nadvladati!

Car Karlo VI., otac Marije Terezije, bio je vrlo pronicav čovjek. Cijenio je riječi po sadržaju, a ne po broju, i kada se upoznao s Kaunitzem, rekao je kratko i odlučno:

- S vama ću se poslužiti, kneže Kaunitz!

Imenovao ga god. 1735. Državnim dvorskim savjetnikom i pozivao samo onda, kada mu se neki slučaj činio suviše nejasan.

Priznao mu posve mirno:

- Ako je sve jasno, onda i ne trebam nikakvog savjeta! Razmislite stvar i javite se tek onda kada će i vama samome biti posve jasno. ... Dugi razgovori, male koristi!

Nedugo iza toga postaje carskim komesarom kod trajnog državnog vijeća u Regensburgu i nije za Karlovog vladanja bilo nijednog važnijeg državničkog čina, gdje ne bi i Kaunitz davao svoje kratko, zbijeno ali nadasve logično mišljenje.

Šalju ga u diplomatskim poslovima u Rim, Firencu i Torino; postaje poslanikom na sardinijskom dvoru, gdje uspješno sklapa defenzivni savez sa Sardinijom i Engleskom protiv Francuske i Španije, a 1744. Postaje austrijskim ministrom na dvoru princa Karla Lotrinškoga, brata kneževskog supruga Marije Terezije.

Umire car Karlo VI., u Euro-

pi se mijenjaju prilike, tmurni oblaci često zasjenjuju obzorje, i kada su osobito teški časovi, pozivlje i carica mladog Kaunitza da joj razjasni neke nejasne slučajeve.

Prolazi Kaunitz Schönbrunnom kao da i ne prolazi jednom carskom rezidencijom, i ne mijenja se izraz njegovog lica, kao da mu je posve svejedno susreće li višost, jasnost ili nekog za druge upravo neznatnog lakaja.

Prolazi kao neka čudna zagonetka. Zna se da su mu vrata caričinog radnog kabineta vječno otvorena; sluti se da je neka moćna pojava; svi traže njegovo prijateljstvo, ali on je u svim odgovorima tako škrt da se nikada ne zna da li je rekao „da" ili „ne".

Tako se Kaunitz i danas dovezao iz Schönbrunn i povukao u prvi kat svoje palače. Odredio je da mu „serviraju" objed posve samome, a to je značilo za ukućane „da je njegova jasnost vjerojatno zaokupljena nekim velikim mislima".

Tako su došaptavali. A možda i nije bilo tako? Kaunitz je i u svom vlastitom domu bio za sve i svakoga jedna naprosto nerazjašnjiva zagonetka.

Dotakao se samo jednog jela, griskao neoguljenu jabuku i s laktom naslonjen na stol čitao novine.

Najavili su Salvijatija. Kaunitz se osmjehnuo:

- U to neobično doba?

Ogledao se na pozlaćen veli-

ki sat na kaminu:

- Dva sata?

Kimnuo je glavom i unišao je signor Salviati.

- Koje dobro, maestro?

Potekla je čitava bujica mae-strovih riječi; Kaunitz je i dalje posve mirno griskao jabuku, a nakon toga pozvonio srebrnim zvončićem:

- Donesite slatkiša i crvenog vina!

Opisivao je Salviati u najsitnije tančine svoj noćasnji događaj i kada je spomenuo Laudona, Kaunitz je možda i posve nehotice ispisao to ime na novinama s onom crvenom olovkom s kojom je podvlačio osobito zanimljive retke.

Progundao je:

- Laudon? ... Tako neobično, a opet i tako lako zapamtivo ime! ... I što želi taj Laudon od vas, maestro? ... Slutim da se iza svega toga i nešto skriva? ... A onda, nije to ni teško pogoditi! ... Poznam ja dobro srce našega maestra! ... Bečkog ambasadora svih onih koji nešto trebaju!

- Vaša je jasnost izvoljela pogoditi!

- Dakle, naprijed, signor Salviati!

Umjetnik je nastavljao sa živahnim kretnjama:

- I neka vaša jasnost izvoli prosuditi Laudonov položaj! ... Bio je doduše optužen, ali bio je i riješen, a ako je riješen, znači da ima sva prava koja su mu i prije pri-

padala. ... Ali oni mu ipak ne daju ta prava! ... On živi vrlo oskudno. Živi na „Halbsoldu" i vaša će se jasnost začuditi kada dozna zašto Laudon ne dolazi do svojih prava!

Kaunitz je čupkao jagode jednog nabreklog grozda:

- Možda da, a možda i ne, maestro? ... Uostalom to ćemo odmah vidjeti! ... Vi ste upravo nedostižan u vašim pričanjima. ... Vas je ugodno slušati! ...

- Poslužite se! ... Znam da volite tamna vina!

Maestro je živahno nastavlja:

- Ne daju mu zato, jasnosti, jer je u svojoj molbi napisao „tražim", a ne „molim"!

- Tako je napisao? – promrmljao je Kaunitz i odložio grozd. – I to je jedini razlog?

Časak je razmišljao, a onda mrmljao posve mirno:

- To je doduše tragično, ma-

estro, ali u svemu tome ima i mnogo istine! ... Uspijevaju oni koji mole, iako oni koji samo traže, imaju mnogo više prava. ... Ja tu ne mogu doduše ništa izmijeniti, ali ću se za tog Laudona ipak zauzeti! ... Čudno i opet tako lako zapamtivo ime! ... Laudon traži i ne dobiva svoje pravo, jer nije molio! ... Možda ću i uspjeti! A što je inače nova u vašem umjetničkom svijetu, maestro?

Salviati je započeo opisivanjem svih važnijih događaja posljednjih dana, a Kaunitz je otrgao onaj komadić papira iz novina, na kojima je nedugo prije toga napisao crvenom olovkom ime Laudon.

Složio je tu čudnu ceduljicu i gurnuo u džep svog bijelog svilenog prsluka.

Ostao je Salviati dosta dugo, a kada je otišao, mislio je Kaunitz:

- Čudno! ... Došao je točno u dva sata! ... Možda će taj Laudon biti i od neke kori-

sti? ... Svakako je zanimljiva pojava! ... On traži? ... Jedan od vrlo rijetkih koji ne mole!

Šetao se po dvoranici, zastajao kod prozora i zirkao na ulicu, a onda nenadano posegao za srebrnim zvončićem i zatražio kola!

Rekao je kočijašu:

- U Schönbrunn!

Otvorena otmjena kola jurila su dugim bečkim ulicama. Mnogi su ljudi pozdravili njegovu jasnost, a on im odmahivao rukom i s nasmiješanim pogledima.

I bio je jednako ljubezan s najvišim titulama i s onim si-tnim građanima, koji su tko da zna gdje upoznali jasnost kneza Wenzela Kaunitza.

Carska ljetna rezidencija bila je puna rascvalog džbunjaja, krošnja i na versailleski način podrezanog zelenila.

Nastavit će se ...

FOLLOWING THE CIVIL EUROPEAN ASPECTS OF FIELD MARSHAL ERNEST GIDEON BARON OF LAUDON

The term and location (2)

Specific geographical position:

"Laudon's grove is placed between 15° 38' 35" and 15° 40' 25" of eastern longitude, and between 44° 38' 15" and 44° 49' 35" of northern latitude. It is placed in shape of peninsula on the north-western part of Krbava field. It is only 15 km far from Korenica, and near village Buni . With its north-western part it leans on the road Buni -Krbava-Podlapa a.

Northern border is formed by the river Krbavica which rises above Buni in Green cave in wellspring named Dragaševo. River Krbavica, on the days of high water-levels, floods all lower parts all the way to Hrži field. In the summer it gets dry, and Hrži field turns into the swamp, but in the lower parts still remains water in which can survive fish tench.

Area of whole economic unit Laudon's grove is placed on mildly declivous ground where the highest spot is 644 m above the sea level, and the lowest is in Hrži field on 628 m above the sea level."

DESET ZAPOVIJEDI ZA VOZAČE

fra. Petar Filić

Prva

Ja sam Gospodar svih ljudi - tvoj Bog i ne podnosim da svoje auto pobožanstvenjuješ, jer uvijek treba gospodariti autom, a ne auto ovjekom.

Druga

Nemoj zamjenjivati ime svoga Boga s imenom Mercedes, VW, BMW, Opel, Ford..., jer Gospodin ne može ostaviti nekažnjenim onoga tko njegovo ime zamjenjuje nekim drugim.

Treća

Trebaš umjereno upotrebljavati konjske snage svoga vozila, i ne trošiti ih u suludoj vožnji, jer bolje je sačuvati zdrav život, nego dobiti 50 sekundi vremena.

četvrta

Vozi fair kao da su svi sudionici u vožnji tvoja braća i sestre, jer tako će promet postati humaniji.

Peta

Ne smiješ svojim vozilom ugrožavati ili ubijati ljudske živote, nego pomozi svakome u svim nevoljama ili prometnim nezgodama.

Šesta

Ne smiješ kršiti prometna pravila, jer ona zaštite tju i tvoga blišnjega.

Sedma

Ne oduzimaj prednost u vožnji svom blišnjemu, jer njegovom prednošću u živjet ćeš duže.

Osma

Ne budi bijesan, ako netko napravi pogrešku u prometu, nego mu oprost i pomoz da se pogreška ispravi.

Deveta

Ne poželi auto svoga blišnjega, nego vozi onaj auto koji odgovara tvojim potrebama.

Deseta

Ne zaustavljaj promet svojim razgovorom iz auta na sred ceste; ne parkiraj svoj auto gdje je zabranjeno, gdje je tijesno i gdje je puna crta; ne sijeci okuke i ne pretje i u okuci da ne bi ugrozio sebe i svoga blišnjega.

JADNICI UVIK BILI (Barba Petru Šegedinu)

*I mene su gazili judi.
Ne zna in se broja.
Ma zašto od svoje loze.
Mene i Barbu svoga.*

*Iza mene svitlo i tama.
Sudbina donosi mir.
Iden! Ja iden daje.
U neki novi ir.*

*Makar i pognute glave.
Ko da me niko šaje.
Teško je živit se mora.
Ipak ja iden daje.*

*Ku u napustiti ne u.
I Barba mi je reka:
"Tako je bilo vrime,
ja nisan zbog nje uteka!"*

*Judi od loze od mista.
Ubit su me htali.
Život ja san naplati.
Jadnici oni su bili.*

*Nove san godine slavi.
U mraku s etiri zida.
A danas to drugi inu.
Od zlo e, nevoje i stida.*

Ivan Šegedin

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Badem torta

Sastojine za biskvit:

8 jaja,
8 žlica še era,
8 žlica oguljenih mljevenih badema,
4 žlice brašna i
1/2 praška za pecivo.

Sastojine za fil:

4 žumanjka,
5 žlica še era,
1 dcl jake crne kave (skuhane),
4 rebra okolade,
20 dkg maslaca i
10 dkg prženih zgnje enih badema.

Pripremila:
Marija Dragun ro . Takši

Snimio: Matej Kristan Mirkovi

Priprava biskvita:

Odvojiti žumanjke od bjelanjaka. Izraditi vrsti snijeg od 8 bjelanjaka. Dodati 8 žumanjaka i 8 žlica še era, te mikserom izmiješati. Žlicom umiješati 1/2 praška za pecivo, 8 žlica oguljenih mljevenih badema i 4 žlice brašna. Pe i u kalupu obloženom masnim papirom u pe nici zagrijanoj na 200°C oko 40 minuta.

Priprava fila:

Izmiješati 4 žumanjka i 5 žlica še era. U 1 dcl skuhane jake crne kave otopiti 4 rebra okolade. Sve dodati u žumanjke i še er. Zajedno kuhati na pari. Kad se zgusne dodati 10 dkg zgnje enih prženih badema i dobro promiješati. Na kraju dodati 20 dkg maslaca i miješati dok fil ne postane jednoli an.

Biskvit prerezati po pola, filovati s pola kreme izme u biskvita, a s drugom polovicom izvana. Ukrasiti oguljenim bademima

Dobar tek!

OBAVIJEST O KOMEMORATIVNOM OKUPLJANJU

From: helena tokic matic <dadov1995@yahoo.com>
Date: 14.4.2008. 10:16
Subject: Fwd: Obavijest o komemorativnom okupljanju
To: hrvatska.uljudba.d@gmail.com

Draga Helena,

Naša Udruga će i ove godine održati komemorativno okupljanje u znak vje nog sje anja na stradanja hrvatskih ljudi na Bleiburgu i teškim križnim putovima.

U privitku Ti šaljem obavijest s molbom da ju prosljediš ljudima za koje misliš da su zainteresirani i da e do i na naše okupljanje.

Molim Te javi mi koliko eš Ti trebati karata i možeš li nam pomo i u prodaji ulaznica?

Unaprijed Ti zahvaljujem i radujem se Tvom odazivu.

Srda an pozdrav,

*Zdravka
zdravkabusic@hotmail.com*

PISMA

Poštovani,

Zahvaljujem na Vašem Glasniku, kojeg sa zanimanjem pro itam. Samo bih trebala jednu informaciju: odakle Vam moja e-mail adresa, jeste li je od nekog dobili ili šaljete na sve mogu e e-mail adrese, pa koga zanima neka ita, a koga ne neka briše poruku?

Unaprijed zahvaljujem na odgovoru.

Srda an pozdrav,

Ivana Mari

Cijenjeni,

Hvala i estitam na Glasniku. Još jedna nova adresa od prijatelja: IGNAC POPOVIC ipopovic@bigpond.net.au

Regards

*Ivan Kondres
Konpack Engineering Pty. Ltd.
45 Kembla Street, Cheltenham VIC 3192
Tel: 03 95847969
Fax: 03 95847969
Mobile: 0411025645
E-mail: ivan.kondres@netcall.com*

Cijenjeni g. Dragun,

Upozoravam da u vašoj anketi na portalu www.hrvatskauljudba.hr "Što je ve i žlo in?" kad odaberete Bleiburg dobijete odgovor "ništa niste odabrali, pokušajte ponovno."

Netko je umiješao svoje prste.

Pozdrav

Dubi De Gal

Dragi prijatelji,
Hvala vam što ste objavili našu ispovijest.
Bog i Hrvati!

Dario i Darija Plevnik
tel: +385 31 203 101
mob: +385 91 893 2470
<http://www.myspace.com/darioplevnik>
darija.plevnik@gmail.com

Poštovani

Molim da mi više ne šalžete na moj mail Vaš Glasnik. Cijeli svijet je osudio fašizam, čak i Nijemci su rekli da se desio holokaust u kome su učestvovali i ustaše. Nema opravdanja pred tom činjenicom.

Pozdrav

Zdenko Drijen i
drijenciczdenko@bih.net.ba

Štovani gospodine Dragun,

Hvala Vam na redovitom slanju Glasnika. Ovo je hrana za Hrvatsku dušu u ovim danima obezglavljenosti i pljuvanja po hrvatskim svetinjama. Hvala Vam na primjeru koji nam svima dajete. Nadam se da nećete dopustiti da Vas obeshrabri blato kojim se na Vas nabacuju ovi "Hrvati", koji odbijaju primati Glasnik putem elektronske pošte. Njihovi komentari govore najbolje o njima samima, a nipošto ne umanjuju vrijednost Vaših napisa. Dapače, još im daju veću vrijednost, jer dokazuju potrebu za njima.

Molim Vas da svoju elektronsku adresu zadržite dok god Glasnik bude izlazio. On je poput svjetionika u mraku.

Danijela Brekalo
Library Assistant
Hillsdale Library
205 W Hillsdale Blvd.
San Mateo, CA 94403
Phone: 650-522-7888
Email: dbrekalo@cityofsanmateo.org

Većecijenjeni gospodine Dragun!

Neke sadržaje želio bih otisnuti, pa Vas najljepše molim razdvojite stranice ili ih označite brojkama ili pak otvorite mogućnost ispisa pojedinih stranica.

Lijepi pozdrav iz Belgije!

Dragutin Vardaj
fa321068@skynet.be

Poštovani g. Dragun,

U posljednje vrijeme dobivam od vas obavijesti o kretanju naklade vašeg Glasnika, ali ga još nisam vidio. Kako slušajno i ja uređujem jedno glasilo, a zove se "Ukorak s vremenom" - glasilo Udruge pomorskih strojara Split, koji izlazi dvaput godišnje, to predlažem da se razmjenjujemo, mi vama naše, a vi nama vaše glasilo. Glavnina sadržaja našeg glasila je stručna, pa vas to valjda neće zanimati, ali na neke se i raznih drugih općenitih i društvenih tema vezanih uz pomorstvo.

Ukoliko se slažete s ovim prijedlogom, molim vas da vaše glasilo šalžete na moju kućnu adresu:

Boris Abramov, Matice Hrvatske 29, 21000 Split, a zanimali bi me i dosad izašli brojevi.

Zahvaljujem uz srdačan pozdrav

Boris Abramov
boris.abramov@metromail.hr

Cijenjeni gospodine doktore Dragun,

Poslali ste mi već nekoliko brojeva vašeg Glasnika elektronskom poštom, ali ih ne mogu pročitati. Imam vrlo spori internet, pa ne mogu preuzimati to što šalžete. Npr. ovo ste mi sada poslali je preko 9 megabajta.

Osim toga, imam problem što moj sandučić elektronske pošte može primiti samo 20 megabajta. S obzirom da puno putujem i ne mogu svaki dan pregledavati elektronsku poštu, Vaša dva ili tri Glasnika mi ispune cijeli sandučić i onda ne mogu primiti od drugih obična pisma koja mi pošalju.

Ako mi možete sadržaj Glasnika poslati u običnom programu Word bez dizajna, ili izravno, bez priloga, tako da sve bude ispod jednog megabajta, onda mi možete slati Glasnik. Ako tako ne možete, nego samo u prilogu s tako puno megabajta, onda obrišite moju elektronsku adresu.

Nadam se da ću se uspjeti u dogledno vrijeme spojiti na brzi internet, ali sada mi elektronska pisma s tako puno megabajta prave probleme.

S nadom da ćete dobronamjerno shvatiti moju primjedbu, pozdravlja Vas

dr. med. Antun Lisec
antun.lisec@zg.t-com.hr

Poštovani gospodine,

Znam da nije lako kritički pisati kritike/pohvale svakog čitatelja ponaosob jer ih, hvala Bogu, sada ima veoma mnogo... Prošle sam nedjelje bila prisutna na otvaranju katedrale u Norvalu (franjeva ki red) po uzoru na Međugorje... Raznorodne opservacije odvele su me u kontemplaciju o svrsi vjere... Peti broj Vašeg lista me ugodno iznenadio; nadam se da će Hrvatska uljudba rasti do nesluženih razmjera obzirom na ograničenost naše male nacije..

Uz poštovanje,

Zvezdana Hlad
zvezda@rogers.com

Dragi g. Dragun,

Hvala na slanju Vasih internet-novina.

Glasnik br. 5 je imao 36 strana (4 MB). Izvjestan broj Vaših čitatelja (vjerojatno vrlo velik) ima kapacitet primanja od 5 do 10 MB. (mnogi čak ni ne znaju veličinu kapaciteta). Obzirom da čitate lji dobivaju mnogo drugih poruka, velike su šanse da oni ni ne mogu primiti Vaše novine, zbog njihove veličine.

Izgleda da Vi imate dovoljno materijala. Možda je došlo vrijeme da izdajete Vaše novine dnevno, u manjem volumenu, tako da i oni sa skromnim kapacitetom svog ISP-a mogu primiti Vaše novine.

Prošlo je vrijeme, kada smo tekali 7:00 PM vijesti na TV-u. Dandanas se vijesti objavljuju u svako doba, 24 sata na dan. Da li bi bilo praktično za Vas da upotrebite takvu metodu objavljivanja vijesti i drugih interesantnih materijala? Ima mnogo načina objavljivanja vijesti da se izbjegne kontrola od onih koji ne žele Vašu prisutnost u širenju vijesti i komentara.

Srdacni pozdravi,

Franjo Radošević
(858) 350-0050
franjo@adnc.com

Štovani gospodine,

Zahvaljujem na poslanoj obavijesti o Vašim internetskim novinama. Htio bih Vas ipak obavijestiti da me - uza sve poštivanje Vaših stavova i slobode njihova iznošenja - takav tip novina ne zanima.

Nadam se da ćete to ubuduće uvažiti i brisati moju adresu s Vašeg popisa.

Pozdravljam Vas i želim svako dobro

miroj@libero.it

Poštovani,

Ako ništa drugo treba Vas pohvaliti za trud i volju. Ustrajnost je ljudska vrlina koju je Bog dao čovjeku. Rado ću pročitati svaki broj koji mi pošaljete. Samo naprijed.

Sli noministički

Dragan Komin
komin@komin.com.hr

HRVATSKA BEZ ROĐENDANSKIH ČESTITKI

PREKRŠAJNI SUD ZADAR

PRIGOVOR

Na „obavezni prekršajni nalog“ upu en mi od Policijske uprave Zadar –Prva Policijska postaja Zadar broj: 511-18-07 PN-27/08 od 09.04. 2008. godine. Dana 8. travnja 2008. oko 19 sati saslušao me je službuju i policajac, mislim da se zove Romano te utvrdio da sam ja osobno lijepio plakate po gradu Zadru-Poluotok te time uznemiravao građane. Temeljem ovog zapisnika, odmah drugog dana pred ve er, dva službuju a policajca, oba ena u službene odore a jedan sa zna kom br. 10968, donose mi u stan „obavezni prekršajni nalog“ sa zaprijetom kaznom

od 700,00 kuna

i to zato što sam navodno „dana 08.04.2008.g. u 10 sati u mjestu Zadar, na gradskom predjelu Poluotok na oglasne plo e polijepio plakate sa tekstom: „svim Hrvaticama i Hrvatima čestitamo 10. travanj i to 67. obljetnicu uspostave Nezavisne Države Hrvatske“ te na taj na in remetio mir građana“ te da je okrivljeni po inio prekršaj iz članka 5. st. 3 Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.“

Prekršajni nalog odbacujem u cijelosti, jer inkriminirane radnje nisam po inio na na in kako mi se imputira i to:

1. - Nedvojbeno je da sam ja osobno polijepio plakate utvr eno dana i u utvr eno vrijeme na oglasne plo e na Poluotoku - ali time nisam uznemirio gra-

đane, ili remetio mir, kako se veli u prekršajnom nalogu. Osim toga ni jedan „građanin“, u ovom slu aju, se nije pojavio, pa je time još udnije od kuda policija crpi takve izmišljotine, jer ak ne navode i zakonske odrednice gdje se spominje tako nešto.

2. - Sam sadržaj plakata je vrlo uljudbeno sroč en i na hrvatskome jeziku napisan. Čestitati nekome njegov ro en dan ili ro en dan utemeljenja njegove Domovine i uz to ga još pozvati na Svetu misu, uprili enu za takvu prigodu, smatram to uljudbenom gestom i hrvatskim nacionalnim ponosom, a nikako uvredom.

3. - Nisam uo niti igdje pro itao da se u svijetu kažnjavaju ljudi i za javno upu ene čestitke svojim najbližima ili svojim sunarodnjacima, a još manje da se to može dogoditi u Slobodnoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ili ti Republici Hrvatskoj.

4. - S obzirom na gore iznijeto, molim Prekršajni sud da ukine „Obavezno prekršajni nalog“.

5. - Isto tako, molim Prekršajni sud da mi se taksativno obrazloži primjena novog Prekršaj-

nog Zakona, jer ja u ovom slu aju zaista nisam bio upu en u to – što je sve Zakonom dozvoljeno, a što zabranjeno. Osim toga ja ništa nisam radio u svoje osobno ime ve u ime udru ga, Hrvatskih političkih uznika i Hrvatskog obrednog društva bojovnika svih Domovinskih ratova. Društva su uredno registrirana i naši Propisnici (statuti) uredno pregledani i registrirani - po kojima se mi ravnamo i u javnosti nastupamo.

Stoga smatram da ja nisam napravio nikakav prekršaj ve , dapa e, u inio dobro nacionalno i domoljubno djelo, koje se u uljudbenom svijetu nagra uje, a ne kažnjava. Doduše, u onom totalitarnom komunisti ko-srpsko-jugoslavenskom društvu za ovakva i sli na djela osu ivan sam sudski 4 puta, a prekršajno ni broja ne znam - i sve to, opet, samo zato jer sam se Hrvatom zvao i branio hrvatske nacionalne interese.

Teško me to žalosti, da se u RH još i danas, nakon 18 godina izbjavljenja iz srpske komunističke robijašnice, ljude progoni za ista djela – isticanje nacionalnog ponosa - kao što je to ra eno i za vrijeme robovanja u Titovom režimu.

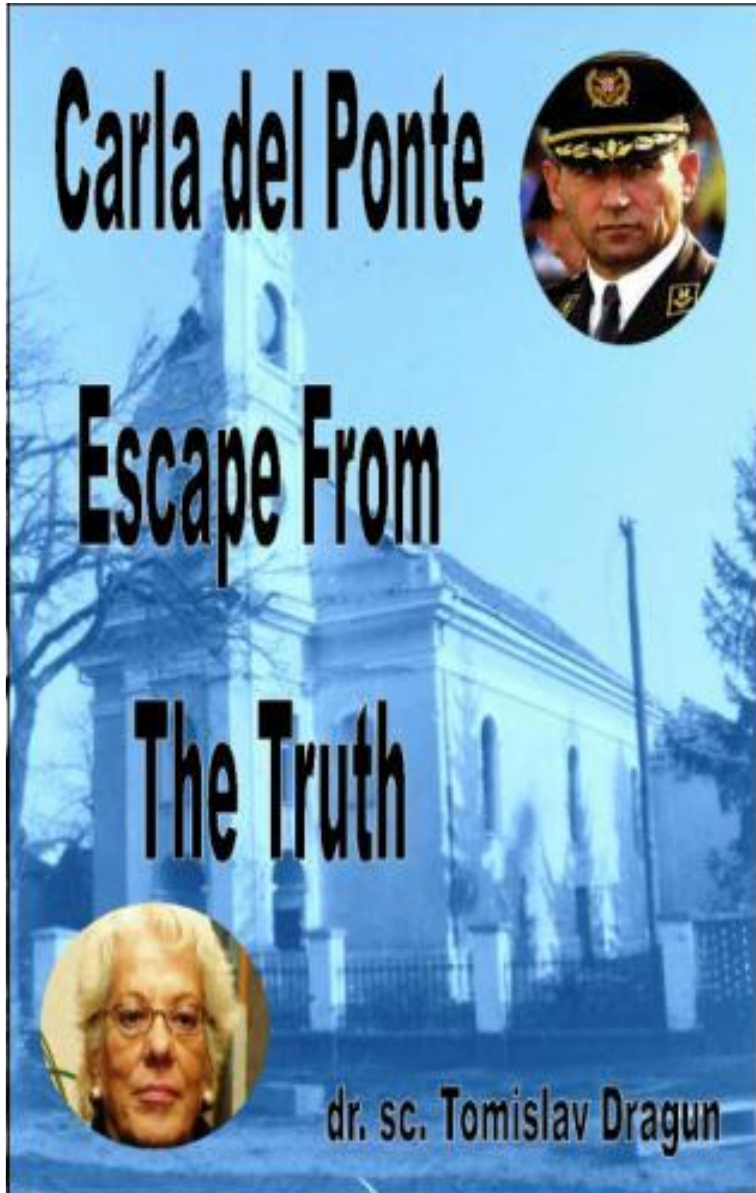
O ekujem pravedno rješenje s uputom, što se smije, a što ne smije pisati i govoriti u našoj Neovisnoj državi Hrvatskoj. Nisam siguran da li i slobodnoj, jer s navršениh 78 godina imam osje aj da sam ponovno u uzama, samo s tom razlikom, što se one još zovu i hrvatske uze.

Zadar, 14. travnja 2008. godine

Ivo Matanovi

Oglas

U PRODAJI:
knjiga dr. sc. Tomislava Draguna:
"Carla del Ponte Escape From The Truth"

Crno-bijeli tisak, korice u boji, 274 stranice.

Narudžbe na e-mail:
lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com

+385/091/33-88-433

Cijena: 70,00 kn (za inozemstvo 10 €) + poštarina
Plaćanje pouzećem

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

Nakladnik:
Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković